

K&Z
ZZ

KUNST & ZWALM 2019

dannie.z

WALM 2019

...n Hansen - Ella Vandebussche & Lena Vandebussche
...cesca Chiacchio - Franky DC - hans Andreas R. - Jesse
...rs - Johan Tahon - Lies Van Damme - Lotte Van den
...naeren - manoeuvre with Veerle Michiels & Chris Rotsaert
...vele Fack - oracle (Caroline Daish, Justine Maxelon &
...ichel Yang) - Ruben Machtelinckx - Shervin Kianersi Haghighi
- TAFEL (Maud Gyssels & Neri De Meester) - Various Artists
BOEM - nadine

KUNST & ZWALM 2019

Christian Hansen - Ella Vandenbussche & Lena Vandenbussche
- Francesca Chiacchio - Franky DC - hans Andreas R. - Jesse
Cremers - Johan Tahon - Lies Van Damme - Lotte Van den
Audenaeren - manoeuvre with Veerle Michiels & Chris Rotsaert
- Nele Fack - oracle (Caroline Daish, Justine Maxelon &
Michel Yang) - Ruben Machtelinckx - Shervin Kianersi Haghighi
- TAFEL (Maud Gyssels & Neri De Meester) - Various Artists
BOEM - nadine

Tijdens Kunst & Zwalm 2019 werkte vzw BOEM samen met de Brusselse kunstorganisatie nadine. Er werden acht lokale en acht Brusselse kunstenaars en collectieven uitgenodigd om samen een nieuw landschap te verbeelden. Alles wat daarbinnen gebeurde en beleefd werd, vormde mee dit landschap, als een lappendeken dat tijdens drie weekends van eind augustus tot half september 2019 een geheel vormde.

Na samen te wanderen* en verkennen, kwamen de zestien deelnemende kunstenaars tot nieuw werk dat speciaal voor deze editie gecreëerd werd. Een parcours van ongeveer acht kilometer werd opgevat als een leeg canvas, of een tijdelijke kunstenaarsstudio waarin verschillende kunstdisciplines samenkwamen en met elkaar in dialoog gingen. Niet alleen beeldende kunst, maar ook muziek, conceptuele ideeën, performance, video en immaterieel werk vonden hun weg in het landschap. Wat alle kunstenaars deze editie verbond was hun poëzie, hun eigen kritische en vaak humoristische kijk op de maatschappij, die hier binnen eenzelfde speelveld gepresenteerd werd.

Deze publicatie brengt een overzicht van de creaties die gemaakt werden tijdens Kunst & Zwalm 2019. De werken zijn een half jaar later hier en daar nog zichtbaar, maar zullen vervagen en uiteindelijk verdwijnen. Dit document is wat overblijft van een onvergetelijk avontuur in het landschap van Zwalm. We nodigen u graag uit om mee doorheen onze publicatie te wanderen* en zo de sfeer op te roepen van deze editie.

BOEM & nadine

* Wandering betekent zoveel als rondzwerven, verdwalen, afdwalen (zowel fysiek als mentaal), of kan verwijzen naar een rivier die doorheen een gebied slingert. We hebben dit begrip aangegrepen als een werkmethode, als een manier om samen de tijd te nemen om de streek te verkennen, het verleden ervan te achterhalen en op zoek te gaan naar specifieke plaatsen waar nog ruimte voor interpretatie of ambiguïteit was.

During Kunst & Zwalm 2019, the non-profit association BOEM collaborated with the Brussels-based arts organization nadine. Eight local and eight Brussels-based artists were invited to work together to depict a new landscape. Everything that happened and was experienced within this context was part of this landscape, like a patchwork forming a whole during three weekends from late August into September 2019.

After wandering* and exploring the route together, the sixteen participating artists came up with new work created specially for this edition. A route of about eight kilometres was conceived as an empty canvas or temporary artist's studio in which different art disciplines came together and entered into a dialogue. Not only visual art, but music, conceptual ideas, performance, video and immaterial work also found its way into the landscape. What connected the artists was their poetry, their own critical and often humorous view on society, which was presented here in the same playing field.

This publication provides an overview of the creations that were made during Kunst & Zwalm 2019. The works are still visible here and there after six months, but they will fade away and eventually disappear. This document is what remains of an unforgettable adventure in the landscape of Zwalm. We wish to invite you to wander through our publication* and recall the atmosphere of this edition.

BOEM & nadine

* Wandering means getting lost (both physically and mentally), strolling. It can also refer to a river winding through an area. We have used this concept as a work method, a way to take the time together to explore the region, to discover its past and to look for specific places where there is still room for interpretation or ambiguity.

KUNST TREEDT BUITEN HAAR OEVERS

De eerste zinnen op de website kunst-en-zwalm.be luiden:

‘Boem vzw organiseert sinds 1997 Kunst & Zwalm, een tweejaarlijks kunst-event in Zwalm en omgeving. Het project nodigt kunstenaars uit om een nieuw werk in situ te maken of interventies uit te voeren in het landschap en bij de bewoners.’

De hier omschreven formule kan vandaag bij oppervlakkige lezing banaal in de oren klinken. Er zijn de laatste jaren immers al veel van dit soort initiatieven geweest. Maar uniek aan Kunst & Zwalm, dat tot wasdom is gekomen onder impuls van de lokale kunstenaar Patrick Merckaert (1956-2011), is de continuïteit die inmiddels al meer dan twintig jaar overspant. Het effect bij bezoekers en bewoners is daardoor minder vrijblijvend dan bij soortgelijke initiatieven die de laatste decennia her en der de kop opstaken.

Beelden zien die er niet zijn

De trouwe bezoeker van de opeenvolgende edities, ook als hij of zij niet in de streek woont, leest het landschap en de lokale cultuur in Zwalm en omgeving op een andere wijze dan de recreatieve wandelaar of fietser die er een tochtje maakt. De trouwe Kunst & Zwalm-bezoeker ziet in boomgaarden en weiden zelfs beelden die er niet meer zijn, hij of zij kent de zaaltjes achter de cafés met hun tikkende klokken aan de muur en associeert dorpskerken, kloosters en kapelletjes met kunstenaars als Kurt Ryslavy, Johan Tahon, Patrick Merckaert en James Lee Byars. En als deze trouwe bezoeker een boerderij passeert, kan hij of zij zich in sommige gevallen de koeienstal nog voor de geest halen waar kunstenaars een werk hebben gemaakt.

Eén van de beelden die al lang verdwenen zijn, maar toch in mijn hersenen gegrift staan, was het werk van de Nederlandse artieste Annelies Dijkman. Tijdens de editie 1999 had ze oranje jurken

ART OVERFLOWS ITS BANKS

The kunst-en-zwalm.be website opens with the following sentences:

‘Since 1997 the non-profit association Boem has been organizing Kunst & Zwalm, a biennial art event in Zwalm and its surroundings. The project invites artists to create a new work on-site or to carry out interventions in the landscape and among the residents.’

Read superficially, the formula described here may today sound banal. After all, there have been many initiatives of this kind in recent years. But what is unique to Kunst & Zwalm, which came to maturity under the initiative of local artist Patrick Merckaert (1956-2011), is the continuity that now extends over more than 20 years. The effect on visitors and residents is therefore less non-committal than with similar initiatives that have emerged here and there in recent decades.

Seeing images that aren't there

Even if he or she does not live in the region, the loyal visitor of the successive editions will read the landscape and local culture in Zwalm and its surroundings in a different way than the recreational walker or cyclist would do so. The faithful Kunst & Zwalm visitor even sees in orchards and meadows images that are no longer there, he or she knows the little rooms behind the cafés with their ticking clocks on the wall, and associates village churches, monasteries and chapels with artists such as Kurt Ryslavy, Johan Tahon, Patrick Merckaert and James Lee Byars. And when this faithful visitor passes a farm, he or she may remember the cowshed where artists created a work.

One of the images that has long since disappeared but is still impressed on my brain is the work of Dutch artist Annelies Dijkman. During the 1999 edition she hung orange dresses in the leafless standard trees of an old apple orchard on Langendries.

opgehangen in de bladerloze hoogstambomen van een oude appelboomgaard op Langendries. Minutenlang heb ik staan kijken naar de donkere silhouetten van de stokoude appelbomen die afstaken tegen de blauwe lucht, terwijl de felle kleurtoetsen van de wapperende jurken beweging in het starre tableau brachten.

Er zijn nog beelden die zo krachtig waren, dat ik ze wellicht altijd weer zal kunnen oproepen. Om een recent voorbeeld te geven: het sprookjesachtige ‘lettermakersatelier’ met de monumentale toegangspoort, dat Jesse Cremers in het bos vorm gaf tijdens de laatste editie van Kunst & Zwalm, hoort ook in de categorie van onvergetelijke beelden thuis.

Vanzelfsprekend kozen kunstenaars ook kerken en cafés op de route om hun werk te tonen. In de kerk van Rozebeke liet Johan Tahon in 2015 zelfs een blijvend spoor achter in de vorm van twee onopvallende tegeltjes. Eind 2019 kreeg de kunstenaar trouwens de toestemming om deze kerk voortaan te gebruiken als atelier. Eén van de deelnemers aan de eerste editie (1997), de Chileense kunstenaar Carlos Becerra, liet in het protestants kerkje van Korsele, een gehucht van Horebeke, een eredienst houden voor James Lee Byars. Deze Amerikaanse kunstenaar, die bevriend was met Becerra en nog in Berlijn en Antwerpen heeft gewerkt, was eerder dat jaar overleden in Caïro. Daarom wilde Becerra hem hulde brengen in de protestantse gebedsplaats in Korsele, die door Vincent Van Gogh werd bezocht in december 1878, toen hij op doorreis was naar de Borinage. Tijdens de daaropvolgende editie gebruikte Patrick Merckaert dezelfde gebedsruimte voor wat hij een ‘ruimtelijke integratie’ noemde: een mysterieuze installatie met dunne, halftransparante gordijnen met daarop woorden en voorts geluiden en licht.

In de volkscafés, sommige staan ondertussen al geruime tijd dicht, verliep het contact meestal eender: de aanvankelijke argwaan voor de rare snuiters smolt langzaam weg en de relatie tussen kunstenaar en

For minutes I stood looking at the dark silhouettes of the ancient apple trees that stood out against the blue sky, while the bright touches of colour of the flapping dresses brought movement into the rigid tableau.

There are other images that are so powerful that I might be able to recall them again and again. To give a recent example: the fairy-tale ‘letter-making workshop’ with its monumental entrance gate which Jesse Cremers designed in the woods during the most recent edition of Kunst & Zwalm also belongs in the category of unforgettable images.

It goes without saying that artists also chose churches and cafés along the route to show their work. In 2015 Johan Tahon even left a lasting trace in the church of Rozebeke in the form of two inconspicuous tiles. In addition, in late 2019 the artist was given permission to use this church as a studio from now on. One of the participants in the first edition (1997), Chilean artist Carlos Becerra, had a service held in the Protestant church of Korsele, a hamlet of Horebeke, for James Lee Byars. This American artist, who was a friend of Becerra and who worked in Berlin and Antwerp, had died earlier that year in Cairo. That’s why Becerra wanted to pay homage to him at the Protestant place of worship in Korsele, which Vincent Van Gogh visited in December 1878, when he was travelling through the Borinage. During the next edition, Patrick Merckaert used the same place of worship for what he called a ‘spatial integration’: a mysterious installation with thin, semi-transparent curtains featuring words and also sound and light.

In popular cafés – some of which have been closed for quite some time now already – the contact was usually of the same kind: the initial suspicion towards the oddballs slowly melted away and the relationship between artist and café owner gradually became cordial. In some cases, the owner even acted spontaneously as a guide to

waard werd gaandeweg hartelijk. In sommige gevallen wierp de patron zich zelfs spontaan op als gids om het werk van de kunstenaar te duiden voor bezoekers en stamgasten. Dat was bijvoorbeeld het geval met de interventie die Inge Decuypere uitvoerde op de bolbaan achter taverne Bloemfontein (2015).

Dynamiek

Terugblikkend naar de voorbije edities valt op dat Kunst & Zwalm van in het begin lokale kunstenaars in contact heeft gebracht met kunstenaars van elders. De vreemde kunstenaars kwamen uit Brussel, Wallonië of het buitenland en bleven in de streek logeren om een locatie te zoeken en hun werk voor te bereiden. Zo ontstond vaak een aparte dynamiek die verrijkend was voor de kunstenaars en de bewoners en ook het eindresultaat ten goede kwam. Dat was al in 1997 het geval toen Merckaert een groep internationale kunstenaars uit het Brusselse uitnodigde om deel te nemen. Maar dat proces viel stil nadat de Vlaamse Gemeenschap de subsidiekraan had dichtgedraaid, waardoor ook de werking van vzw Boem dreigde op te houden. Kunst & Zwalm moest zichzelf opnieuw uitvinden met een wel heel karig budget. Met als ondertitel In transitie, putte de editie van 2015 daardoor noodgedwongen alleen uit het welwillend artistiek talent uit de Vlaamse Ardennen en de directe omgeving. Maar bij de laatste editie in 2019 wist curator Loes Jacobs de oorspronkelijke dynamiek met succes te herstellen. De ontmoeting tussen de lokale artiesten en de kunstbroeders en -zusters uit Brussel groeide uit tot een intense en hartelijke vriendschap.

In tegenstelling tot de negentiende en het begin van de twintigste eeuw, toen artiesten in kroegen en galeries verbroederden en samen manifesten schreven, blijken kunstenaars de laatste decennia vooral individueel op een eigen eilandje bezig te zijn. Ontmoetingen tussen meer dan twee kunstenaars, al dan niet in een café, zijn al lang een zeldzaamheid geworden. Maar dat betekent niet dat de behoefte om de benadering van andere kunstenaars te

interpret the artist’s work for visitors and regulars. This was the case, for example, with the intervention carried out by Inge Decuypere on the ball track behind the Bloemfontein tavern (2015).

Momentum

Looking back at past editions, it is striking that Kunst & Zwalm has from the outset brought local artists into contact with artists from elsewhere. These foreign artists came from Brussels, Wallonia or abroad and stayed in the region to look for a location and prepare their work. This often generated a separate momentum that was enriching for the artists and the residents and that also benefited the end result. This was already the case in 1997, when Merckaert invited a group of international artists from Brussels to participate. But that process came to a standstill after the Flemish Community cut off subsidies, which also threatened to put an end to the activities of the non-profit association Boem. Kunst & Zwalm was forced to reinvent itself with a very meagre budget. Subtitled In Transition, the 2015 edition was therefore compelled to draw only on the benevolent artistic talent of the Flemish Ardennes and its immediate surroundings. But for the most recent edition, in 2019, curator Loes Jacobs successfully restored the original momentum. The meeting between the local artists and their fellow artists from Brussels grew into an intense and warm friendship.

In contrast to the nineteenth and early-twentieth century, when artists fraternized in cafés and galleries and wrote manifestos together, in recent decades artists appear to mainly be working individually on their own little island. Meetings between more than two artists, whether or not in a café, have long since become a rarity. But that does not mean that the need to get to know other artists’ approaches has ceased to exist. On the contrary, most of the artists who once participated in Kunst & Zwalm found the contacts to be very inspiring. In this

leren kennen, heeft opgehouden te bestaan. Integendeel, de meeste kunstenaars die ooit deelnamen aan Kunst & Zwalm vonden de contacten heel inspirerend. In die context vormt de Oost-Vlaamse Zwalmstreek met zijn tweejaarlijkse kunstroute een unieke oase in de versplinterde, geïndividualiseerde kunstwereld, waar de contacten sterk verzakelijkt zijn.

Leken

Het publiek van Kunst & Zwalm bestaat maar voor een klein deel uit kunstkenner, de meeste bezoekers zijn min of meer geïnteresseerde leken. Voor vele jonge artiesten was het een verrassende ervaring dat honderden mensen van buiten de kunstwereld hun werk met belangstelling kwamen bekijken. Veel deelnemende kunstenaars hadden eerder, zeker als ze tijdens de voorbereiding om hun medewerking moesten vragen, al kennis gemaakt met de nuchtere mentaliteit van de modale dorpsbewoner. Maar eenmaal ze hun vertrouwen gewonnen hadden, bleken de bewoners ook met andere ogen naar het werk van de kunstenaars te kijken. Dat alles samen zijn unieke ervaringen die kunstenaars in het reguliere kunstcircuit zelden zullen meemaken. Kortom, als Kunst & Zwalm nog niet zou bestaan, dan zou iemand het moeten uitvinden. Niet als een eenmalig event, maar voor de komende decennia.

Eric Bracke

context, the East Flemish region of Zwalm with its biennial art route forms a unique oasis in the fragmented, individualized art world, where contacts have become highly business-oriented.

Laypeople

The public of Kunst & Zwalm consists only for a small part of art connoisseurs. Most visitors are laypeople with a greater or lesser interest. For many young artists it was a surprising experience that hundreds of people from outside the art world came to view their work with interest. Many participating artists had already become acquainted with the down-to-earth mentality of the average villagers, especially if they had to ask for their cooperation during the preparations. But once they had gained their trust, the residents looked at the artists' work with different eyes. All in all, these are unique experiences that artists in the regular art circuit seldom get to know. In short, if Kunst & Zwalm did not yet exist, someone would have to invent it. Not as a one-off event, but one that will last for decades to come.

Eric Bracke

CHRISTIAN HANSEN

KunstWerken

Christian Hansen onderzoekt in zijn werk zogenaamde 'green corridors' of passages doorheen Europa waardoor fauna en flora met elkaar verbonden blijven. Hij gebruikt het landschap als een verhalend element voor zijn audiovisuele installaties en video's.

"De eerste stap van mijn project voor Kunst & Zwalm was gericht op het ontdekken van verschillende hoeken van België en er opnames te maken als een observerend onderzoek. Ik ging voornamelijk op pad met de fiets om te ervaren hoe alles verbonden is qua infrastructuur, en hoe het voelt om door een landschap te bewegen. Tijdens dit proces heb ik locaties gekozen waar meerdere vervoerswijzen zich vermengen.

Ik neem het landschap in me op en laat mijn gemoed me erdoorheen leiden. Het landschap heeft een mentaal effect op ons. Het is als een orkestratie van materialen. Wanneer je op de fiets zit, wanneer je loopt, wanneer je rijdt, is het alsof je de naald op een plaat zet. Hoe trager je de plaat afspeelt, hoe meer details je ziet.

Tijdens mijn reizen denk ik veel na over wat we doen met de planeet. Hoe gaan we om met onze behoeften en productie? Wat voor input zoeken we wanneer we een plek kiezen om te wonen? Wat ik ook lees, ik heb het gevoel dat geen enkele theorie kan benaderen wat ik ervaar wanneer ik rondfiets. Daarom kies ik ervoor om mijn vragen op een eigen rechtstreekse manier te benaderen met opnamemateriaal voor video en geluid.

De tweede stap was het verwerkingsgedeelte. Tijdens Kunst & Zwalm presenteerde ik een installatie die alle ontdekkingen en opnames toont. Ik liet het einde open aangezien het montageproces een performatief deel werd van de installatie. Op deze manier bracht ik het publiek zo dicht mogelijk bij mijn empirisch onderzoek."

Christian Hansen researches in his work the issue of 'green corridors', passages across Europe through which fauna and flora can stay connected. He uses the landscape as a narrative element for his audiovisual installations and videos.

"The first step of my project for Kunst & Zwalm focused on the discovery and recording process – a sort of empirical research – of different corners of Belgium. I mainly went around by bike to see how everything is connected and what it feels like to pass through a landscape. Through that process I chose locations where different modes of transport intersect.

I put my body in the landscape and let my mood be directed by the landscape I'm in. The landscape has this mental effect on us. It's like an orchestration of material. When you sit on a bike, when you walk, when you drive, it's like putting the needle on a record. It's just a question of different speeds. Depending on how fast you play it, the more detail you see.

During my research I think a lot about what we are doing to the surface of the planet. How do we distribute our production and our needs? What kind of input are we seeking when choosing a place to live? I feel that no theory can back up the sensations I get from biking around. No matter what I read. That's why I choose to tackle these questions in a hands-on way with video and sound recording devices.

The second step was the editing part. During Kunst & Zwalm I presented an installation to show all the discoveries and recordings. I've left it open-ended since I included the editing process as a performative aspect in the installation. This way I brought the audience as close as possible to my empirical research."

ELLA VANDENBUSSCHE & LENA VANDENBUSSCHE
_in_vorm

Ella Vandenbussche en Lena Vandenbussche werkten voor deze editie samen. Lena tast in haar werk de grenzen af tussen textiel, installatie, interieur en scenografie. Ella laat zich inspireren door de vormgeving van haar omgeving en werkt met beeld en taal. Voor deze editie van Kunst & Zwalm creëerden ze een nieuwe installatie in en voor het Zwalmse landschap.

“We werken allebei met onze omgeving, met wat we tegenkomen en hoe we naar de dingen kijken. De dingen die normaal lijken, bekijken we opnieuw. We proberen schoonheid te zien en inzicht te krijgen in het alledaagse en het gewone. Aanvaarden wat er is, daarop verder werken en vervolgens laten zien wat er is. We kozen ervoor een installatie te creëren voor een specifieke locatie. Het werk ging niet enkel over wat er in de wei gebeurt, maar hoe het werk in dialoog gaat met de wei en zijn omgeving.

Tijdens het creatieproces zijn we vooral verschillende dingen gaan uitproberen. We vertrokken daarbij van de vormen in het landschap. De vormen, vlakken en lijnen die vaak door de mens zijn aangebracht - als gevolg van omheinen, afbakenen, beplanten en bewerken - zijn als sporen die in het landschap nagelaten werden. Daarbij speelt de natuurlijke golving, glooiing en spanning van het landschap een belangrijke rol. Zo was er bijvoorbeeld een waterput die invloed heeft op hoe het gras gemaaid wordt. Dit zorgt voor een verstoring in het lijnenspel, waardoor er een patroon ontstaat. Door nieuwe vormen en lijnen in het veld te brengen, kon het perspectief en de spanning benadrukt worden. Op die manier (bege)leidden we de blik van de kijker.

Ondanks onze andere manier van werken, vullen we elkaar aan. Het was uitdagend om in deze vertrouwde omgeving samen verder te kijken, voorbij het gewone, te interpreteren en net dat te tonen. Ons beeld, het resultaat van onze gezamenlijke observatie, werd een subtiele benadrukking van het landschap, waarbij we het publiek uitnodigden om bewust mee te kijken

Ella Vandenbussche and Lena Vandenbussche worked together for this edition. In her work Lena explores the boundaries between textile, installation, interior and scenography. Ella is inspired by the design of her environment and works with image and language. For this edition they created a new installation, building further on the landscape of Zwalm.

“We both work with our environment, with what we encounter and how we look at things. We want to consciously review the things that seem normal. We try to see beauty and gain insight into the everyday and the ordinary. Accept what is there, continue to work on it and then show what is there. We chose to create an installation for a specific location. The work was not just about what happens in the field, but about how the work engages in a dialogue with the field and its environment.

During the creation we mainly tried out different things, starting with the shapes in the landscape. The forms, surfaces and lines created by humans - due to fencing, limiting, planting and processing - are like traces left behind in the landscape. The natural wave, slope and tension of the landscape play an important role. For example, there was a well that influences how the grass is cut. This causes a disturbance in the lines and creates a pattern. By bringing new shapes and lines into the field, we could enhance its perspective and tension. This way, we guided the viewer's eye.

Despite our different ways of working, we complement each other. It was challenging to look further together in this familiar environment, beyond the ordinary, interpreting it and displaying what we see. Our installation, the result of our joint observation, has become a subtle emphasis of the landscape. We invited the audience to also consciously observe things.”

FRANCESCA CHIACCHIO
COLLECTING COLORING POSTERS!

Francesca Chiacchio creëert collectieve performances voor de plekken waar ze werkt. Op basis van haar eigen kleur- en codesysteem ontwikkelt ze complexe en speelse situaties die door het publiek gelezen of gevolgd worden aan de hand van fanzines die de handleiding vormen van haar publieke performances.

“Voor Kunst & Zwalm creëerde ik ‘COLLECTING COLOURING POSTERS!’, een plaatsgebonden observatiespel dat een bijzonder perspectief bood op het Zwalmse landschap aan de hand van geometrische en kleurrijke vormen. Ik verspreidde acht posters over het hele parcours die een aantal van mijn observaties over het landschap meegaven. Het publiek kleurde deze posters in met de set kleuren die bij het startpunt werden verdeeld.

De posters werden ‘gecodeerd’ en de afbeelding verscheen wanneer mensen het juiste codesysteem vonden dat aan de hand van letters, cijfers en berekeningen op het parcours te vinden was. Elke poster was een collectief werk, iedereen werd uitgenodigd om mee te spelen. De codes werden op verschillende manieren aangegeven: wandelmarkeringen op pilaren en bomen, objecten achter vensters, interactieve instructies, door megafoons, paneelaanduidingen, enz ... Ik riep iedereen op zijn ogen en oren open te houden!”

Francesca Chiacchio creates collective performances in the space she is given. Based on her own colour and code system, she develops complex and playful situations that can be read or followed by the public through fanzines that form the manual during her public presentations.

“For Kunst & Zwalm I created ‘COLLECTING COLOURING POSTERS!’, a site-specific observation game that offered a special perspective on the landscape of Zwalm through geometrical and colourful shapes. On the trail, people could find eight posters that depicted my observations about the landscape. These posters were coloured by the audience using the kit received at the starting point.

The posters were ‘coded’ and the image would only appear if people use the correct code system that was given through letters, numbers and calculations on the trail of Kunst & Zwalm. Every poster was a collective work where everybody was invited to play along. The codes were indicated in different ways: as trail markings on pillars and trees, as objects behind windows, as interactive instructions, as sounds from megaphones, as panel indications, etc. I called on everyone to keep their eyes and ears open!”

FRANKY DC

Inachis Io (3) : Code Lock Predator

Franky DC's werk is een lange termijn onderzoek naar het fenomeen van de selectieve waarneming; daarin vormt de anatomische aanwezigheid van de 'blinde vlek' in de menselijke oogbol een focuspunt.

Er bestaat een eenvoudige standaardtest waarmee men dit punt kan gewaarworden in zijn eigen visueel apparaat. Recent is het accent van zijn werk meer en meer komen te liggen op verschijningsvormen van 'mogelijke collectieve blinde vlekken'.

De blauwe vlek op elke vleugel van de dagpauwoog vlinder is een perfecte imitatie van een zoogdieroog: een blauw oog, met een lichte oogrand en een zwarte pupil. Mogelijke predatoren worden afgeschrikt door deze oogvlek.

De vroegere Latijnse naam van de dagpauwoog 'Inachis Io', verwijst naar de dochter van Inachus, één van de oude riviergoden van de Griekse rivier Inachus.

De dagpauwoog is een sporadisch wederkerend beeldend element in de visuele codetaal van FDC.

Franky DC is engaged in the long-term research of the phenomenon of selective perception. The anatomical presence of a 'blind spot' in the human eyeball is a central point in his research.

There exists a simple standard test with which one can observe this point in one's own visual device. Recently, the emphasis of his work has increasingly shifted to manifestations of 'possible collective blind spots'.

The blue spot on each wing of a peacock butterfly is a perfect imitation of a mammalian eye: a blue eye, with a light eye contour and a black pupil. Possible predators are deterred by this eye spot.

The former Latin name of the 'Inachis Io' refers to the daughter of Inachus, one of the ancient river gods of the Greek river Inachus.

The peacock butterfly is a sporadically recurring visual element in the visual code language of FDC.

De foto links is een installatie-fragment.
The picture left is an installation fragment.

HANS ANDREAS R.
passagen - p r o j e c t o r

hans Andreas R. is een beeldend kunstenaar, nieuwsgierig naar het begrip en de 'mechaniek' van de kunsten. Zijn artistieke praktijk werkt als een théâtreon (oud-Grieks voor theater), wat zoveel betekent als 'een plek om te zien'. Hier vormt een dramaturgie of scenografie het spel waarbij de toeschouwer wordt uitgenodigd om te komen kijken. Tijdens Kunst & Zwalm stelt hij twee werken voor, 'passagen' en 'p r o j e c t o r'.

"Voor de nieuwe installatie 'p r o j e c t o r' gebruikte ik de kerk van Roborst als een diaprojector. Het glasraam werd het diapositief en de omgeving buiten diende als canvas of het scherm om op te vangen. Het werk bracht kunstlicht van binnen naar buiten. In die zin werd de oorspronkelijke - sacrale, didactische, demagogische - betekenis van het glasraam ontmanteld. Abstracte kleurvlekken zweefden twee maal per dag gedurende een uur door de lucht van Roborst.

'Passagen' zijn poorten, simpele maar specifieke houten constructies. Hier werden ze geplaatst als een markering of een uiterst punt op het parcours. Dit werk is een ultieme suggestie, vreemd en grappig tegelijkertijd. De locatie beïnvloedt deze suggestie, van scène naar focuspunt.

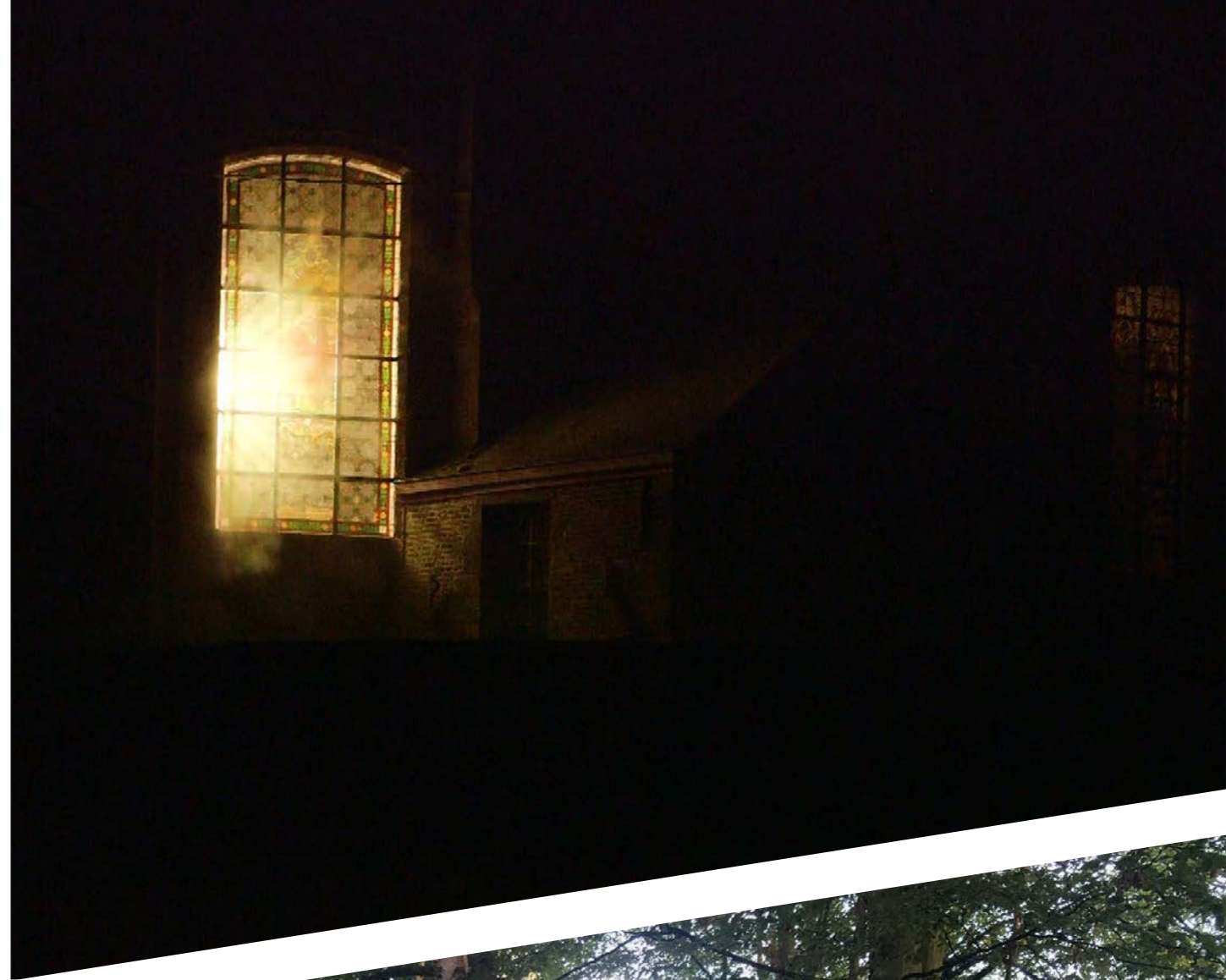
Beide werken gingen in dialoog met hun locatie en de geschiedenis die daarin vervat zit. Wat ze vooral vertellen, is dat die geschiedenis geen lineaire opeenstapeling van logische dingen en feiten is. Ze bevat evenzeer verhalen die we vergeten zijn, en die nog zullen komen. Ik wil met mijn werk mensen uitnodigen om hun eigen verhaal te creëren."

hans Andreas R. is a visual artist who is curious about the understanding and mechanics of the arts. His artistic practice functions like a theatron (ancient Greek for theatre), which means 'a place to see', where dramaturgy or scenography form the game in which the spectator is invited to come and see. During Kunst & Zwalm he presented two works, 'passagen' and 'p r o j e c t o r'.

"For the new installation 'p r o j e c t o r', I used the church of Roborst as a slide projector. The stained-glass window became the slide positive and the environment outside served as a canvas or screen to capture it. The work brought artificial light from the inside to the outside. In this sense, the original - sacred, didactic, demagogic - meaning of the stained-glass window was dismantled. Abstract colour stains floated twice a day for an hour through the air of Roborst.

'Passagen' are two gates - simple but specific wooden constructions - placed at the extremities of the route. Together they mark the playground of Kunst & Zwalm. I see this work as an ultimate suggestion, strange and funny at the same time. The locations of both installations influence the suggestion, from a stage to a focus point.

Both works entered into a dialogue with their location and the history it contains. What they tell us above all is that this history is not a linear accumulation of logical things and facts. It also contains stories that we have forgotten and that are yet to come. With my work I invite people to create their own story."

JESSE CREMERS

De A van Alles bijvoorbeeld

Jesse Cremers is een beeldend kunstenaar die oplossingen bedenkt voor problemen die in se niet bestaan. Zijn werk is tweeledig: veel werk ontstaat in situ; hij werkt ook aan een oeuvre geïnspireerd door en met gevonden materiaal.

“Ik werk vaak vanuit een gegeven situatie. Op het parcours van Kunst & Zwalm twijfelde ik tussen dit bos en andere locaties. Zo is een wei een veel makkelijkere plek om iets te tonen. Omdat je de vlakte hebt. Een bos is heel onrustig. Je moet op de een of andere manier orde scheppen in chaos. Mijn werk in het bos voelde als een experiment.

Ik had zin om iets ambachtelijk te doen en om met het vele resthout dat hier lag te werken. De bergen hout die daar zomaar lijken achtergelaten, vond ik een goed vertrekpunt om een nieuwe situatie mee te creëren.

Eerst en vooral heb ik een woon-, werkplek uitgebouwd. Een ladder om in de boom te kruipen, een slaapplek in de bomen, een werkbank, enz. Deze objecten maken, was een goeie manier om met het ruwe hout van start te gaan. Ik ging heel methodisch te werk. Zo creëerde ik een systeem waar ik geen schroeven gebruikte, maar zelfgemaakte verbindingspinnen.

Na het werkatelier te hebben geïnstalleerd, ben ik het hout beginnen structureren door het maken van letters, geordend zoals het alfabet. Het bos transformeerde zo tot een werkatelier, een verzameling van objecten en werkinstrumenten, die samen orde en structuur brengen.”

Jesse Cremers is a visual artist who creates solutions to problems that actually do not exist. His work is twofold: many works are made in situ; he also works on an oeuvre inspired by and with found material.

“I often work in and with a given situation. On the route of Kunst & Zwalm, I hesitated between this forest and the other locations. For example, a meadow is a much easier place to show something. Because you have the open field. A forest is very restless. You have to bring order in the chaos somehow. My work in the forest felt like an experiment.

I wanted to do something artisanal and work with the wood that I found on the spot. The pile of wood that seems to be left behind, was a good situation for me to start working.

First, I developed a living and working environment. A ladder to crawl into the tree, a place to sleep in the trees, a work bench, etc. Creating these objects was a good way to start working with the raw material. I worked very methodically, and created a system where I don't use screws, but handmade wooden pegs.

After installing the workshop, I started to structure the wood by making letters, arranged like the alphabet. In this way, the small forest transformed into a workshop, a collection of objects and instruments, which together bring order and structure.”

JOHAN TAHON

КАБИНА

Johan Tahon is beeldend kunstenaar wiens sculpturen de 'condition humaine' verbeelden. De vaak vervormde gestalten doen denken aan het menselijk lichaam maar getuigen ook van een andere werkelijkheid. De kunstenaar probeert aan de hand van zijn beelden de wereld van het onbewuste te benaderen. In Kunst & Zwalm ging zijn beeldhouwkunst in gesprek met een specifieke locatie op het parcours.

"Toen ik de jachthut zag, was het voor mij onmiddellijk duidelijk dat ik daar iets rond wilde maken. Ik ben tijdens het creatieproces verschillende keren bij de hut geweest en waande me in een andere afgezonderde wereld.

Het vervallen hokje staat voor mij symbool voor de kluizenaar. Ik voel gelijkenissen tussen mijn kunstenaarschap en het teruggetrokken leven van de heremiet. Ook hij richt zijn ruimte in volgens persoonlijke wetten en noden. De heremiet leeft alleen en zoekt vrijwillig rust en stilte op wat hem helderheid en kracht geeft.

Met mijn werk wilde ik in en rond de cabine een sfeer creëren alsof de imaginaire kluizenaar net is vertrokken en we de bezoeker worden van zijn universum."

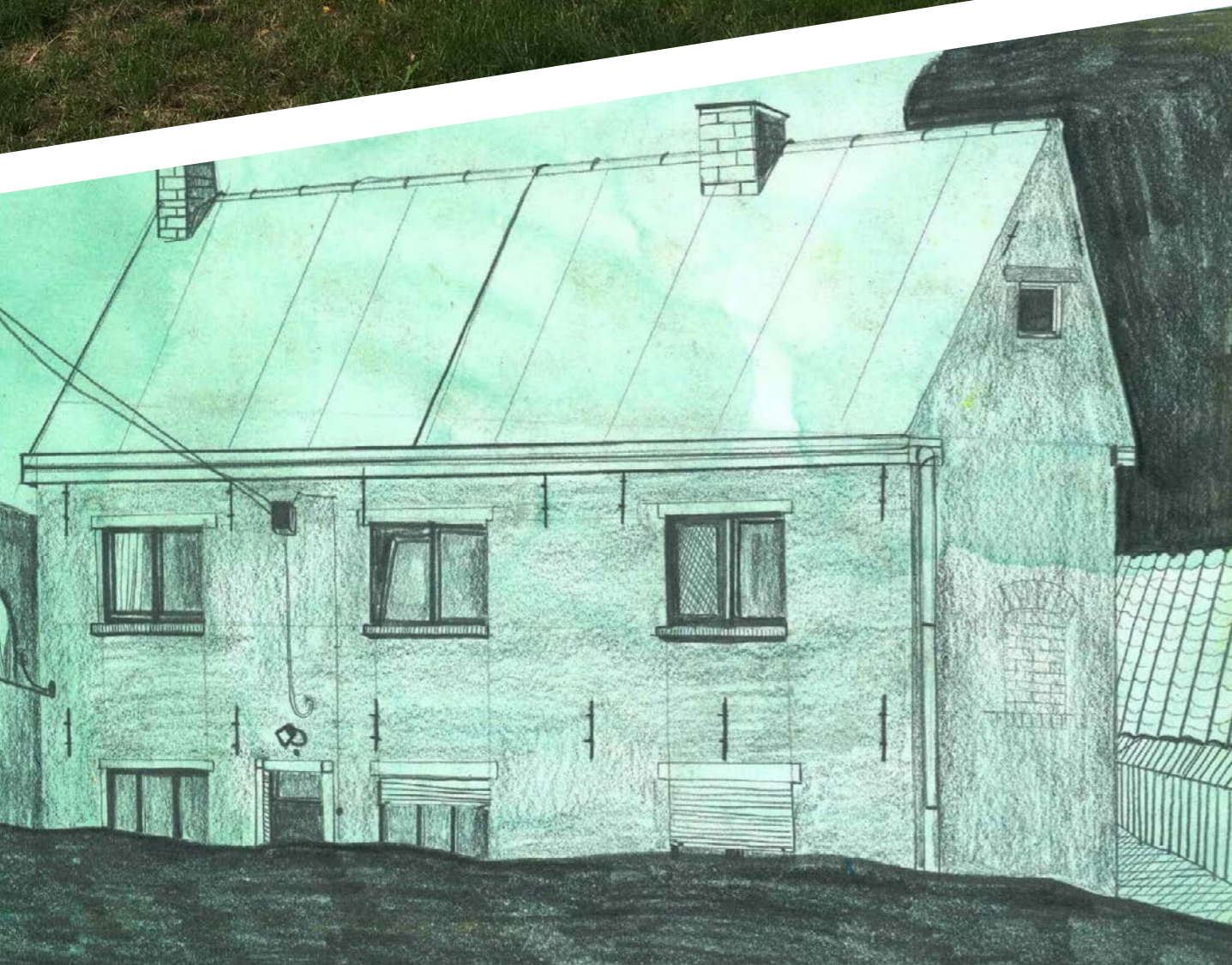
Johan Tahon is an artist whose sculptures represent the condition humaine. The often distorted figures are reminiscent of the human body, but also bear witness to a different reality. The artist tries to approach the world of the subconscious on the basis of his images. In Kunst & Zwalm, his sculptures dialogue with a specific location on the track.

"When I saw the hunting lodge, it was immediately clear to me that I wanted to make something around it. During the process of creating I visited the hut several times and imagined myself in a different, isolated world.

For me, the worn-out shack is a symbol of the hermit. I feel similarities between my artistry and the secluded life of the hermit. He too arranges his space according to personal laws and needs. The hermit lives alone and voluntarily seeks peace and quiet, which gives him clarity and strength.

With my work I want to create an atmosphere in and around the cabin as if the imaginary hermit has just left and we become visitors to his universe."

LIES VAN DAMME

Het is maar een vogel!

Lies Van Damme is illustrator en tekenaar. In haar praktijk vertrekt ze steeds vanuit observeren en registreren om nieuw beeldend werk te maken. Voor Kunst & Zwalm creëerde ze een tekenkar, een mobiel atelier dat haar in staat stelde om het parcours van deze editie al schetsend te observeren.

“Mijn werk vertrekt altijd vanuit observatie. Het is een soort romantisch idee van observeren en zo de werkelijkheid vast te pakken. Maar het idee om alles te willen tekenen en van daaruit alles te kunnen begrijpen, kan eigenlijk niet. De poging om dit telkens opnieuw te doen, maakt het toch weer interessant om naar die werkelijkheid op zoek te gaan. De beelden die ik maak, zijn getuige van mijn zoektocht.

Ik verbleef heel wat dagen in het landschap van Zwalm om aan mijn tekenkar een enorm aantal beelden te produceren. Een selectie van deze schetsen en tekeningen bracht ik in een boek bij elkaar als een leidraad om doorheen het landschap te dwalen en te kijken.

In het landschap dat ik zag, kreeg ik bijvoorbeeld de indruk dat je nooit echt ver kan kijken. Je denkt dat je ver kan kijken omdat er glooiing is, maar het beeld stopt altijd. Het is dit niet zien dat ik interessant vind.

Het boek dat ik presenteerde, is geen letterlijke vertaling van de route, maar geeft een gevoel van mijn observatie mee. Ik hoop dat mensen gedacht hebben dat bepaalde tekeningen op een andere plek gemaakt werden, waar er bijvoorbeeld helemaal niet getekend werd. Zo werd mijn boek ook hun landschap.”

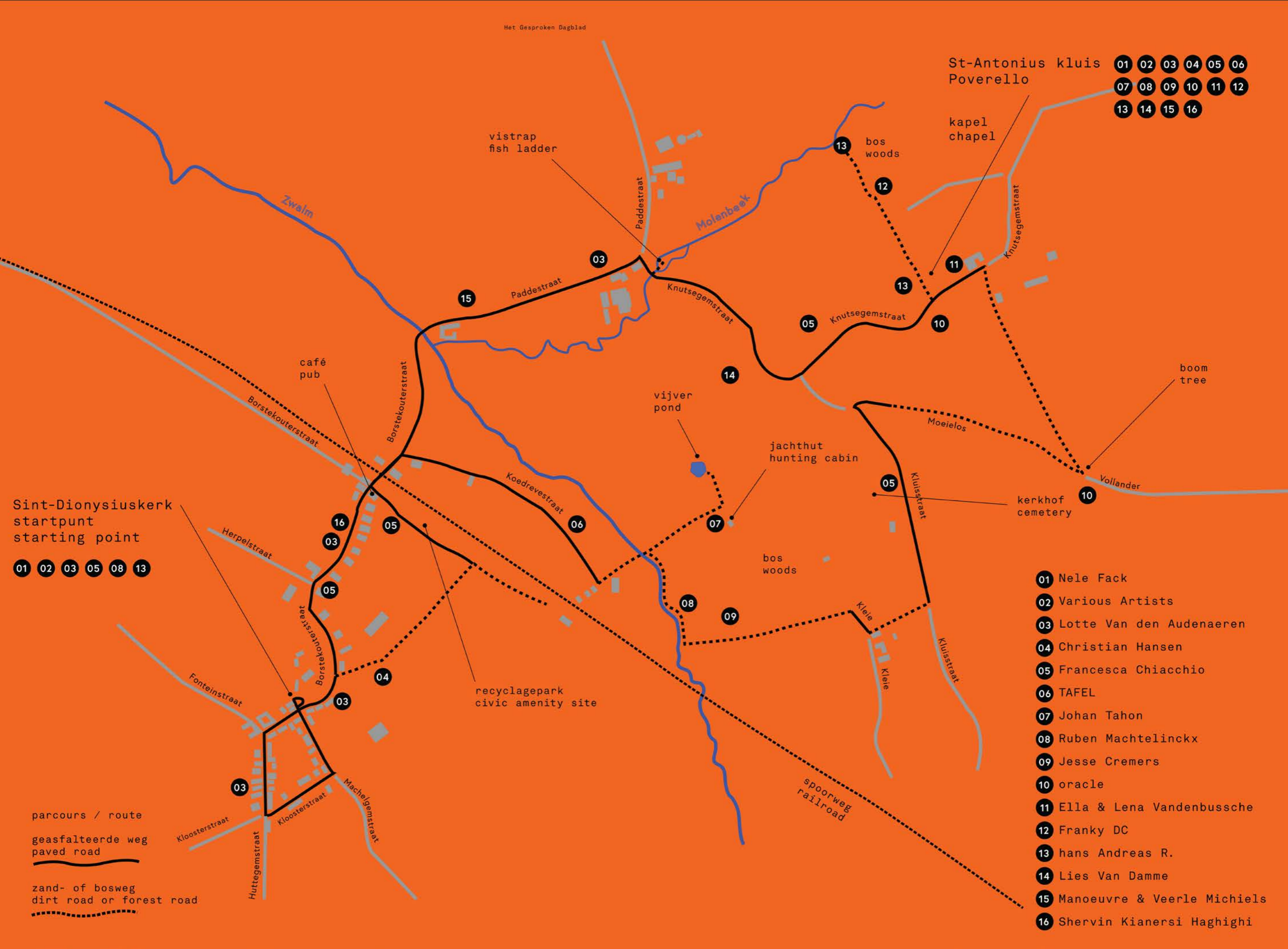
Lies Van Damme is an illustrator and draughtswoman. In her practice she always starts from observation and registration in order to create new visual work. For Kunst & Zwalm she created a drawing cart, i.e. a mobile studio that enabled her to observe the route of this edition while sketching.

“My work always starts from observation. It is a kind of romantic idea of observing and thus grasping reality. But the idea of wanting to draw everything and as a consequence being able to understand everything is not really possible. My attempt to keep on drawing makes it interesting for me to search for this inexact reality. The images I make are a witness to my quest.

I spent many days in the landscape of Zwalm to produce a huge number of images from my drawing cart. I brought a selection of these sketches and drawings together in a book as a guide to wander and look through the landscape.

I got the impression that you can never really look far. You think you can look far because there is an undulation, but the image always stops. It's this not-seeing that I find interesting.

The book I presented is not a literal translation of the route, but it gives an impression of my observation. I hope people thought that certain drawings were made in a different place, where there maybe was no drawing at all. That's how my book would become their landscape.”

- 01 02 03 04 05 06
- 07 08 09 10 11 12
- 13 14 15 16

Sint-Dionysiuskerk
startpunt
starting point

- 01 02 03 05 08 13

parcours / route
geasfalteerde weg
paved road
zand- of bosweg
dirt road or forest road

- 01 Nele Fack
- 02 Various Artists
- 03 Lotte Van den Audenaeren
- 04 Christian Hansen
- 05 Francesca Chiacchio
- 06 TAFEL
- 07 Johan Tahon
- 08 Ruben Machtelinckx
- 09 Jesse Cremers
- 10 oracle
- 11 Ella & Lena Vandenbussche
- 12 Franky DC
- 13 hans Andreas R.
- 14 Lies Van Damme
- 15 Manoeuvre & Veerle Michiels
- 16 Shervin Kianersi Haghighi

LOTTE VAN DEN AUDENAEREN

loop-like works

Lotte Van den Audenaeren's maakt in-situ installaties, textielwerk, keramiekobjecten, lichtsculpturen en woordbeelden die ruimte laten voor transformatie. Vaak gaat het om tijdelijke interventies in het landschap of de stedelijke ruimte. Het zijn momentopnames, aanduidingen van en in de tijd, processen waarin tijd stolt en materialiseert.

"Een jaar voor Kunst & Zwalm kwam ik er voor het eerst wandelen. Herhaaldelijk ben ik teruggekeerd om te lopen, te verkennen, te dolen en te ontdekken. Het onvoorziene, het accidentele en de verrassing zijn belangrijk in mijn praktijk. Het landschap verandert drastisch met de seizoenen. Zo werd het plots onmogelijk om een waterpartij te bereiken door de bramen en struiken die er zijn gegroeid. Voor deze plas bedacht ik een tijdelijke sculptuur. In de loop van het jaar hebben de ingrepen die ik wilde maken vorm gekregen.

Het parcours maakte een lus, de wandeling eindigde waar ze begon. In deze beweging plaatste ik markeringen en woordbeelden - muurschilderingen, opgebouwd uit woorden, geverfd op palissades en muren langs het traject. Tijdens de tochten sprak ik met passanten en mensen uit de buurt. Ze stonden toe dat ik op hun muren 'loop-like' werken maakte. De murals waren fragmenten, snippers en aanduidingen van en in de tijd (o o o o o o) of elementen die verwijzen naar cycli, herhaling en onomkeerbaarheid (zoals sunrise). Iedere muur was een autonoom werk, toch raakten alle werken aan elkaar. Alles in loop.

Het ogenblik, daar waar iets aan onze waarneming verschijnt (zoals in the order of appearance), verdwijnt onherroepelijk in het verleden zodra het zich openbaart. Dit is de plaats en het tijdstip waar ik wil werken."

Lotte Van den Audenaeren makes on-site installations, textile works, ceramic objects, light sculptures and word images that leave room for transformation. They are temporary interventions in the landscape or urban space, as well as snapshots, indications of and in time, processes in which time solidifies and materializes.

"A year before Kunst & Zwalm I first came here for a walk. I repeatedly returned to walk, explore, wander and discover. The unforeseen, the accidental and surprise are important in my practice. The landscape changes drastically with the seasons. A pond became impossible to reach because of the blackberries and bushes that had grown there. I came up with a temporary sculpture for this pond. In the course of the year, the various interventions I wanted to make took shape.

The trail made a loop, the walk ended where it started. In this movement I placed markings and word images - murals, made up of words, painted on palisades and walls along the route. During the tours I talked to passers-by and people from the neighbourhood. They allowed me to work on their walls to make a loop-like work. The murals were fragments, snippets and indications of and in time ('o o o o o o') or elements that refer to cycles, repetition and irreversibility (e.g. 'sunrise'). Every wall was an autonomous work, yet all works touched each other. Everything in a loop.

The moment where something in our perception appears (as in 'the order of appearance') irrevocably disappears into the past as soon as it reveals itself. This is the place and time where I want to work."

MANOEUVRE, VEERLE MICHIELS, CHRIS ROTSAERT
S.A.R.M.A., SMALL AND RADICAL MAPPING ACTIONS

Manoeuvre is een beeldend collectief voor co-creatie, ambacht en diversiteit, dat de ontwikkeling van participatieve beeldende kunst stimuleert. In het onderzoek naar verschillende vormen van co-creatieve kunstpraktijken, worden beeldend kunstenaars die gevoelig zijn hun specifieke werkomgeving uitgenodigd voor residenties met een collectieve ambitie. Tijdens Kunst & Zwalm presenteerde Manoeuvre in samenwerking met Veerle Michiels en Chris Rotsaert het project S.A.R.M.A. Veerle Michiels, beeldend kunstenaar was een jaar lang in residentie bij Manoeuvre.

“Een groep participanten verbeeldde hun mentale landschap en de grensgebieden tot geborduurde lijntekeningen. Deze werden vertaald naar landschapstekeningen die tot nieuwe grafische kaarten leidden. De gezeefdrukte kaarten vormen de score voor publieke collectieve performances op de grens van het parcours.

Manoeuvre bedankt de bewoners van Roborst en omstreken die mee de ‘Zwalmse sarma’ voor de vernissage maakten.”

“Wanneer gedocumenteerde gegevens ontoereikend zijn om een visuele reconstructie mogelijk te maken, moeten we durven de verbeelding aanspreken om de ontbrekende details in te vullen.”, Bachelard, “La Poétique de l’Espace”, 1957.

Manoeuvre is a collective for co-creation, craft and diversity that stimulates the development of participatory visual arts. In researching different forms of co-creative art practices, we invite artists with a collective ambition who are sensitive to our specific work environment for residencies.

During Kunst & Zwalm, Manoeuvre presented, in collaboration with Veerle Michiels and Chris Rotsaert, the S.A.R.M.A. project.

Visual artist Veerle Michiels was in residence at Manoeuvre for one year.

“A group of participants represented their mental landscape and the border areas in embroidered line drawings. These were translated into landscape drawings that led to new graphic maps. The silk-screened maps form the score for collective public performances on the border of the route.

Manoeuvre would like to thank the residents of Roborst and its surroundings for making the ‘Zwalmse sarma’ for the vernissage with them.”

“When documented data are insufficient to allow a visual reconstruction, we must dare to appeal to the imagination to fill in the missing details”, Bachelard, “La Poétique de l’Espace”, 1957.

NELE FACK

De Optocht

Nele Fack is een visuele componist met een passie voor film en animatie. Ze is gespecialiseerd in videomapping, een projectietechniek die dimensie, beweging en illusie toevoegt aan statische objecten.

Voor Kunst & Zwalm trachtte ze de oude genius loci van het dorp Roborst te verbeelden.

“In de kerk van Roborst sprak de vaandel van Sint Dionysus mij heel erg aan. De patroonheilige staat erop afgebeeld met zijn eigen hoofd in z'n handen. Om dit beeld verder te onderzoeken ben ik gesprekken aangegaan met mensen uit de buurt. Ik vond heel wat verhalen over kermissen, ommevangen en reuzenstoeten.

Zo was er een vrouw van Munkzwalm die me vertelde over de processie, die liep van kapel naar kapel. Alle mensen versierden de straten met witte linten en bloemen. Voor ieder huis hielden de dragers van de patroonheilige halt zodat er gebeden kon worden.

Iemand anders vertelde dan weer over de praalwagens in de bevrijdingsstoet van 1945 waar huisjes en vliegtuigen op karren stonden. Aan de hand van oud fotomateriaal uit Zwalm ben ik op zoek gegaan naar interessante figuren en objecten. Samen met hedendaagse elementen (en vormen) die ik op wandelingen tegen kwam, bracht ik ze tot leven in een optocht, als een soort hulde aan een dorp dat niet meer is.

De biechtstoel leek me de ideale locatie om dit werk te presenteren. Het deed me vooral denken aan een 'entresort', de hokjes van de vroegere kermissen of circussen waar men voor 5 frank naar binnen mocht gluren.”

Nele Fack is a visual composer with a passion for film and animation. She specializes in video mapping, a projection technique that adds dimension, movement and illusion to static objects.

For Kunst & Zwalm she tried to depict the old 'genius loci' of the village of Roborst.

“In Roborst's church, the banner of St Dionysus appealed to me very much. The patron saint is depicted with his own head in his hands. In order to further investigate this statue, I talked to people from the neighbourhood. I found a lot of stories about fairs, parades and processions with giant dolls.

There was a woman from Munkzwalm who told me about the procession, which ran from chapel to chapel. The people decorated the streets with white ribbons and flowers. For each house, the patron saint's bearers stopped to pray.

Someone else talked about the floats in the liberation procession of 1945, houses and planes on carts. In old photo archives from Zwalm I went looking for interesting figures and objects. Together with contemporary elements (and shapes) that I came across on walks, I brought them to life in a parade, as a kind of tribute to a village that is no longer.

The confessional seemed the ideal location to present this work. It reminds me especially of an entresort, the boxes at the former fairs or circuses which people were allowed to peek inside for 5 francs.”

ORACLE

oracle is een collectieve praktijk, die in 2015 ontwikkeld werd door Caroline Daish, Justine Maxelon en Michel Yang. oracle communiceert met de omgeving aan de hand van geluids- en bewegingscomposities die de grenzen tussen de individuele emotionele expressie en de gedeelde openbare ruimte aftasten. Elke sessie is uniek doordat ze tijds- en plaatsgebonden is.

“Tijdens Kunst & Zwalm onderzochten we hoe de stem in een landschap een kunstwerk kan worden en hoe mensen onze praktijk hierbinnen ervaren. We nodigden het publiek uit om hun innerlijke landschap te verkennen, alsook ook dat van anderen, en om deze tastbaar te maken op een vocale manier.

Onze praktijk omvatte het ‘lezen’ van uiteenlopende plekken op het parcours, die als diverse toegangspoorten dienden. Onze belangrijkste hotspot was het speelplein (‘dat geen speelplein is’) waar we mensen welkom heetten om deel te nemen. Hier ontvingen we tevens de oracle community die we voor deze gelegenheid hadden uitnodigd.

Het voorstel om in de openbare ruimte te vocaliseren zonder woorden, lijkt iets kinderlijks, abnormaal of ongewoon. Maar we houden van de tegenstrijdigheid van spelen versus niet spelen, van zeggen: “Het is heel serieus wat we doen, maar we benaderen het luchtig”. Hoe goed alles ook gepland mag zijn, de oracle praktijk garandeert niet altijd rust, plezier of vreugde, maar kan ook verontrusting, confrontatie, angst of verdriet met zich meebrengen. Wat het wel garandeert is een in het nu staan, waarin iedereen kan kiezen hoe hij of zij wil zijn.”

oracle is a collective practice developed by Caroline Daish, Justine Maxelon and Michel Yang in Brussels in 2015. oracle interacts with the surroundings through instant sound and movement composition, and expands the boundaries between individual emotional expressions and shared public space. Each practice session is unique to the moment and context.

“During Kunst & Zwalm we explored how voice in a landscape could become an art piece and how people walking through a countryside could experience our practice. We invited the audience to explore their inner landscape as well as the inner landscapes of other people and to make them tangible in a vocal way.

Our practice was ‘reading’ contrasting places on the trail that served as different entry points to the public. Our main hotspot was the playground (‘that isn’t a playground’) where we welcomed people to participate and hosted the oracle community we had invited to join for this occasion.

The proposal to vocalize in public space without necessarily using words seems to be something that is childlike or not normal or unusual. But we like the contradiction of playing and not playing, of saying: “It’s quite serious what we do, but we approach it lightly”. However well planned, the practice will not guarantee tranquility, pleasure, joy, oneness. It may be disturbing, confronting, a source of angst or grief. But it guarantees a now with which one must choose how to be.”

RUBEN MACHTELINCKX

Sualme

Ruben Machtelinckx is als muzikant actief in de hedendaagse- en experimentele muziekscène, zowel als improvisator en als componist. Voor Kunst & Zwalm maakte hij een klankdagboek over en voor de streek; en speelde hij korte concerten tijdens de zaterdagavondwandelingen.

“Als muzikant en bewoner van de streek ben ik uitgegaan van wat ik zelf – hier en nu – kan doen. Zo kwam het idee om op pad te gaan met een opnameapparaat en fieldrecordings te maken. Een aantal opnames heb ik met en zonder muzikale interventies als sonore stukken onge-edit verzameld op een cassette. Alles is live op locatie opgenomen. In die zin is het een echt dagboek. Elk stuk is als een foto, een momentopname ter plekke gemaakt.

In het begin ben ik naar een paar gerichte locaties gegaan waarvoor ik ideeën van klanken had om te gebruiken. Na een tijd ben ik echter anders gaan luisteren. Ik heb bijvoorbeeld nooit beseft dat hier krekels zitten. Of de trein. De trein is omnipresent op het hele traject. Deze klanken worden een bijna muzikaal gegeven dat er daarvoor nog niet was. Qua muziek is er veel improvisatie bij komen kijken. Ik gebruikte vooral technieken die ik dit jaar onderzocht voor een ander project. De improvisaties gebeurden met woodblocks en geprepareerde banjo. Alle instrumenten gingen telkens mee op de fiets. Mijn creatieproces was helemaal aan het toeval gebonden. Je moest rekening houden met alles wat er rondom je gebeurde. Of beter, je kon er geen rekening mee houden. Het gebeurde gewoon. En je had er geen vat op. Dat maakte het proces intuïtiever.

De cassette bestaat uit flarden van de streek, maar kan ook breder gezien worden. Uiteindelijk is het vooral een muzikaal verhaal. Meer dan dat ik misschien oorspronkelijk in gedachten had, is het echt iets van mij geworden.”

Ruben Machtelinckx is active as a musician on the contemporary and experimental music scene, as both an improviser and a composer. For Kunst & Zwalm he made a sound diary about and for the region; he also played small concerts during the Saturday night walks.

“As a musician and inhabitant of the region, I started from what I myself – here and now – can do. I came on the idea of wandering around with a recording device and making field recordings. The result was an unedited cassette where I’ve collected several of the recordings with and without musical interventions. Everything was recorded live on location and was taped without interference afterwards. In that sense it is a real diary.

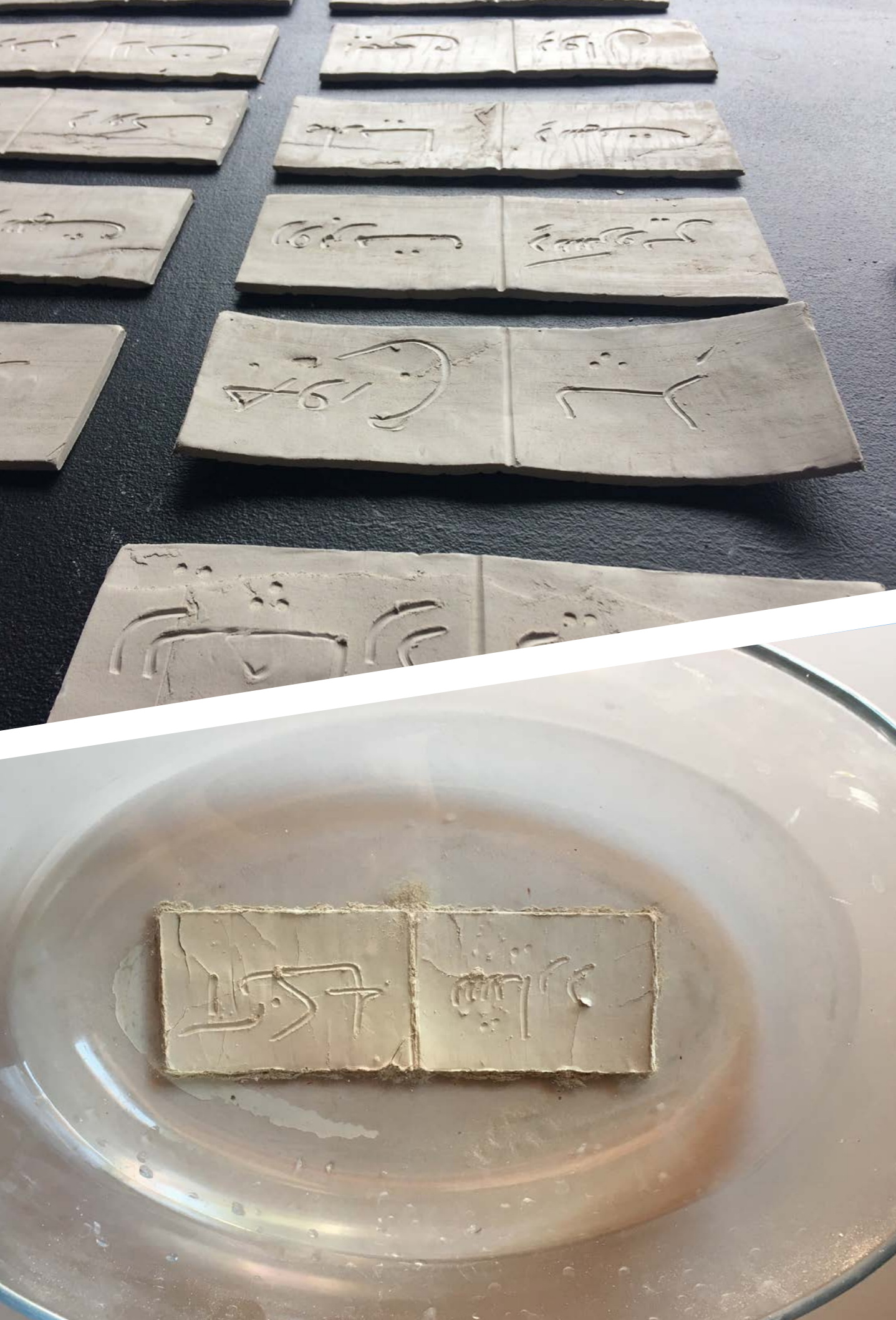
Each piece was made as a photo, a snapshot on the spot. In the beginning I went to a few specific locations for which I had some ideas of sounds to use. But after a while I started listening differently. For example, I never realized that there are crickets here. Or the train. The train is omnipresent on the entire route. These sounds are given an almost musical quality that wasn’t there before.

As far as music is concerned, there was a lot of improvisation involved. I mainly used techniques that I researched this year for another project. The improvisations were done with many woodblocks and a prepared banjo. All instruments were taken along by bike. My creative process was completely bound to coincidence. You had to take into account everything that happened around you. Or better, you couldn’t. It just happened. And you had no control over it. That made the process more intuitive.

The cassette consists of fragments of the region, but can also be seen in a broader sense. In the long run, it is mainly a musical story. More than I may have originally had in mind, it really has become something of myself.”

rubenmachtelinckx.com

SHERVIN KIANERSI HAGHIGHI

A not yet action

Shervin Kianersi Haghighi's werk is geïnspireerd op onze dagelijkse acties en gebaren. Haar 'onzichtbare performances' maken deze dagelijkse handelingen zichtbaar. Ze gebruikt ze als een middel om 'in-between spaces' te openen, nieuwe ruimtes waar we ons vanzelfsprekend gedachtengoed en gedrag kunnen (her)denken. De performance die ze voor Kunst & Zwalm maakte, bevroeg de mogelijkheden en grenzen van het ageren. Hoe kan een betekenis of concept verschuiven van een object naar een performatieve dimensie van het handelen?

"In de eerste fase van het project lag mijn focus op de betekenis van namen en hun verband met een handtekening. Ik koos willekeurig 500 namen uit de begraafplaats op het parcours, vertaalde ze naar het Farsi, en paste het schrijven ervan aan aan de eigen schrijfstijl waarmee ik mijn eigen handtekening zet, als een manier om ze mij toe te eigenen. Deze handtekeningen werden op kleitabletten geschreven waar ik op de keerzijde het geboorte- en sterftejaar van iedere persoon schreef. Deze stap gebeurde onder mijn volledige controle in het atelier, waar ik ook de voorwaarden van de performance bepaalde.

Dan volgde er een pauze. Wat hierna kwam, was niet langer onder mijn controle. Door een performatieve actie op te zetten, met het publiek, reactiveerde ik het concept van de betekenis van een naam.

De actie bestond uit het weggeven van de kleiwerken en een overeenkomst. Hierin stond een voorstel om een andere actie te volbrengen. De overeenkomst diende als een soort brug: een ontmoetingsplaats waar ik met de bezoeker kon samenzitten, praten en de tijd kon nemen om het contract door te nemen en te ondertekenen. In deze stap was het idee van weggeven heel belangrijk. Of mensen al dan niet besloten iets te doen met het kleitablet, was een kwestie voor de toekomst. Dit werk gaat niet over de waarde van het object zelf, maar over de waarde van de voortdurende omzetting van betekenis in actie."

Shervin Kianersi Haghighi's work is inspired by our everyday actions and gestures. Her 'invisible performances' make these daily actions visible. She uses them as a means of opening up 'in-between spaces', new spaces where we can start to (re-)think about ideas and behaviours that once seemed nothing less than obvious to us. The performance she created for Kunst & Zwalm questioned the possibilities and limits of acting. How can a meaning or a concept shift from an object to a performative dimension of doing?

"The focus in the first phase of the project was on the meaning of names and their connection with what a signature is. I randomly selected 500 names from the cemetery in Zwalm, translated them into Farsi, and assimilated them into the style with which I sign my own name - as a way of shifting them. The signatures were written on clay tablets, and I inscribed the year of birth and death of each person on the reverse side of them. This step happened completely under my control in the studio, where I also decided on certain conditions of the performance.

Then came a pause. What followed was no longer under my control. By setting up a performative action, with the audience, I reactivated the concept of the meaning of a name.

The action consisted in giving the clay pieces to people, accompanied by an agreement in which a proposal for another action is stated. The agreement itself served as a kind of bridge: a meeting point where I could sit with the visitor and talk, and where I could take the time to go over the contract and sign it. In this step, the idea of giving away was very important. Whether or not people decided to do something with the clay piece was an issue for the future. This work was not about the value of the object itself, but about the value of the continual transformation of meaning into action."

TAFEL (NERI DE MEESTER & MAUD GYSSELS)

Souper IV

TAFEL is een project van Maud Gyssels en Neri De Meester dat is opgevat als een inhoudstafel waaraan je kan eten, werken, schrijven, tekenen en naaien. TAFEL startte als website waar bepaalde onderwerpen en objecten uitgelicht worden. Het online format benadrukt de voortdurende flexibiliteit en verschuiving van betekenis. Sinds een aantal jaar organiseert TAFEL ook 'SOUPERS', hybride ontmoetingsmomenten over eten.

"We zien eten als een manier om te communiceren en om dingen te verbinden. Eten op zich is een basisgegeven dat mensen vanzelfsprekend vinden. Het in vraag stellen ervan is een spel van woorden en absurditeit.

Wat op tafel ligt, hangt nog niet aan de muur en hoeft nog niet afgewerkt te zijn. Alles kan continu betekenisloos zijn of net betekenis krijgen. Dat is in grote lijnen wat we met souper proberen te doen. Het menu van een SOUPER wordt een concept dat een idee overbrengt. Onze SOUPERS veranderen van gedaante naargelang de locatie.

Voor deze editie Kunst & Zwalm kozen we voor het sculpturale. We verwezen hiermee naar de natuur - waar we eten uit halen - en naar de mens die zijn eten uit de natuur haalt. We ensceneerden wat uit de natuur zou kunnen komen. Is het echt of niet? Staat deze boom daadwerkelijk in bloei? Of is het een sculptuur? Met ons werk lieten we mensen kennismaken met humoristische en absurde situaties en beelden."

TAFEL is a project by Maud Gyssels and Neri De Meester that is conceived as a table of content where you can eat, work, write, draw and sew. TAFEL started as a website on which certain subjects and objects are highlighted. This online format emphasizes the constant flexibility and shifting of meaning. For a number of years now, they have also been organizing 'SOUPERS', hybrid meeting moments about food.

"We see food as a way to communicate and to connect things. Food itself is a basic thing that people take for granted. Questioning it is a game of words and absurdity.

What's on the TAFEL is not yet on the wall and doesn't need to be finished. Everything can be meaningless, or on the contrary can be given a meaning. That is largely what we are trying to do with SOUPER. The menu of a SOUPER becomes a concept that conveys an idea. Our SOUPERS change shape depending on the location.

For this edition of Kunst & Zwalm, we opted more for the sculptural. We referred to nature from which we obtain food and to people who obtain their food from nature. We staged what could come from nature. Is it real or not? Is this tree actually in bloom? Or is it a sculpture? With our work we introduced people to humorous and absurd situations and images."

VARIOUS ARTISTS

Kunst & Zwalm 2021 / Proposition 21

Various Artists is een fictief kunstenaarscollectief dat 24 leden telt. Voor Kunst & Zwalm presenteerde Various Artists 21 artistieke interventies voor de volgende editie. Het publiek werd aangemoedigd om te stemmen voor het beste concept dat werd voorgesteld voor het programma van Kunst & Zwalm 2021.

“We besloten om niet deel te nemen aan Kunst & Zwalm 2019, maar het festival te gebruiken om 21 voorstellen voor Kunst & Zwalm 2021 uit te werken. Er waren zes ‘verkiezingszondagen’ waarop de bezoeker de gelegenheid kreeg om vijf voorkeurstemmen uit te brengen.

De stemborden herkende men aan hun ‘Go Away Green (Disney’s camouflageverf)’ kleuren op het parcours. We noemen deze kleur de corporate culture colours, een kleursysteem gebaseerd op het principe van (collectieve) uitsluiting. Elk paneel kreeg één kleur toegewezen uit een gamma van 21 kleuren, maar werd uiteindelijk geschilderd in een mix van de andere 20 kleuren, exclusief de eigen originele tint.

Een stem werd uitgebracht met een punaise. De totaliteit van alle borden kon gezien worden als een co-creatie. Het publiek als groep was de maker van ‘het kunstwerk’. De artistieke keuzes van het maakproces werden versnipperd en verdeeld over het publiek.

In de expo presenteerden we het tegengestelde van dit idee. De galerijwaardige kopieën van de borden werden als artistiek werk van Various Artists gepresenteerd. We zijn gefascineerd door de tegenstelling van de beroemdheidscultus rond de kunstenaar als genie en de versnippering en ontbinding ervan.”

Various Artists is a fictitious artists’ collective with 24 members. For Kunst & Zwalm, Various Artists presented 21 artistic interventions for the next edition. The public was encouraged to vote for the favourite concept proposed for this future programme.

“We decided not to participate in Kunst & Zwalm, but to use this year’s festival to develop and present 21 proposals for Kunst & Zwalm 2021 to an audience. There were six ‘election Sundays’ where the visitor had the opportunity to give five preference votes.

The signs could be recognized by their ‘Go Away Green – Disney’s Camouflage paint’ colours on the route. We call this colour the Corporate Culture Colours, i.e. a colour system based on the principle of (collective) exclusion. Each panel was assigned one colour from a range of 21 colours, but was eventually painted in a mix of the 20 other colours, excluding its own original colour.

Thumbtacks were used for the votes. All plates together could be seen as a co-creation. The public as a group was the creator of ‘the artwork’. The artistic choices of the creative process were fragmented and distributed among the public.

In the exhibition we presented the opposite of this idea. The gallery-worthy copies of the panels were presented as the work of Various Artists. We are fascinated by the contrast of the celebrity cult around the artist as a genius and its fragmentation and deconstruction.”

WANDERING IN ZWALM

Het concept van Kunst & Zwalm luidt: 'Kunstenaars confronteren met het landschap en hen uitnodigen zich daarop te inspireren voor het maken van een nieuw werk.'¹

Wanneer vzw BOEM in januari 2018 op zoek ging naar een nieuwe curator voor de editie van 2019, was mijn interesse onmiddellijk gewekt. Met de ervaring vanuit de Wandering Arts Biennial - een project dat plaatsvindt in de stedelijke Brusselse context - leek het me interessant om voor Kunst & Zwalm 2019 het stedelijke met het rurale te verbinden. Net zoals de Wandering Arts Biennial, zag ik Kunst & Zwalm functioneren als een platform, één waarbinnen mensen elkaar en het landschap ontmoeten.

Met de ondersteuning van zowel BOEM² als nadine³ werd dit idee haalbaar en zo ontstond een nieuwe samenwerking. We stelden een zo divers mogelijke groep kunstenaars en collectieven samen, zodat kunst vanuit verschillende disciplines aan bod zou komen met als gemene deler de link met de rurale publieke ruimte. Na het uitstippelen van het parcours werd aan de deelnemende kunstenaars de vraag gesteld om iets te creëren voor dit gegeven landschap. Alle kunstenaars kregen carte blanche. Net zoals BOEM aan nadine het vertrouwen gaf om het artistieke proces in goede banen te leiden, kregen alle kunstenaars de vrijheid om iets nieuw te creëren dat ook binnen hun persoonlijk traject zinvol was.

Wandering werd voorgesteld als een werkmethode. Samen namen we de tijd om de streek en het parcours te verkennen en op zoek te gaan naar plaatsen waar nog ruimte was voor interpretatie of ambiguïteit. Kortom om vanuit wandering tot inspiratie te komen. We faciliteerden meerdere ontmoetingsmomenten om collectief ideeën te delen en voor te leggen welke locaties tot de verbeelding spreken. Dit lange proces zorgde voor een lappendeken van verschillende disciplines die neerstreken rond de Zwalm rivier.

1 bron: <http://kunst-en-zwalm.be/KZpages/concept.html#>
2 BOEM vzw organiseert sinds 1997 de tweejaarlijkse kunstroute Kunst & Zwalm.
3 Brussels laboratorium voor hedendaagse transdisciplinaire kunst ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap en VGC.

WANDERING IN ZWALM

The concept of Kunst & Zwalm reads: 'Confronting artists with the landscape and inviting them to draw inspiration from it to create a new work.'¹

When vzw BOEM started looking for a new curator for the 2019 edition in January 2018, my interest was immediately evoked. With the experience of the Wandering Arts Biennial, a project taking place in the urban Brussels context, I thought it would be interesting to connect the urban with the rural for Kunst & Zwalm 2019. Just like the Wandering Arts Biennial, I could see Kunst & Zwalm functioning as a platform, one where people meet each other and the rural landscape.

With the support of both BOEM² and nadine³, this idea became feasible and a new collaboration emerged. We put together as diverse a group of artists as possible so that art from different disciplines would be addressed with the rural public space as a common denominator.

After mapping out the route, the participating artists were asked to create something for this given landscape. All artists were given carte blanche. Just as BOEM gave nadine the confidence to guide the artistic process, all artists were given the freedom to create something new that made sense within their personal trajectory.

Wandering was presented as a work method. Together we took the time to explore the region and the route, and to look for places where there was still room for interpretation or ambiguity - in short, to achieve inspiration from wandering. We facilitated several meetings to share ideas collectively and to present the locations that appeal to the imagination. This long process resulted in a patchwork of different disciplines that settled around the river Zwalm.

1 source: <http://kunst-en-zwalm.be/KZpages/concept.html#>
2 BOEM vzw organises since 1997 the biennial artroute Kunst & Zwalm.
3 Brussels laboratory for contemporary interdisciplinary arts supported by the Vlaamse Gemeenschap and VGC

Het afgebakende landschap kreeg tijdelijk een aantal nieuwe invullingen; als studio waarbinnen nieuwe werken in situ gecreëerd werden, als inspiratiebron waarin materiaal verzameld werd om tot nieuw werk te komen en als presentatieruimte voor nieuw werk dat buiten deze lokale context gecreëerd werd.

Kunst & Zwalm 2019, de route

De kerk van Roborst vormde het startpunt van de route. Hier werd het parcours voorgelegd aan het publiek, alsook instructies bij een aantal kunstprojecten die over het hele parcours meanderden.

Various Artists wachtte het publiek in de kerk op om hun project uit te leggen. Het fictief collectief besloot niet deel te nemen aan deze editie, maar 21 voorstellen te formuleren voor de volgende. De conceptuele ideeën werden grondig uitgekend in technische 3D tekeningen met bijhorende tekst en productiekost die werden verzameld in een brochure. Het publiek werd uitgenodigd om te stemmen voor de beste ideeën. 21 stemborden werden op specifieke locaties geplaatst waar de ideeën gerealiseerd kunnen worden in 2021. Various Artists toonde aan dat werken niet uitgevoerd moeten worden om tot de verbeelding te spreken.

Ook Francesca Chiacchio's COLLECTING COLORING POSTERS! map werd in de kerk reeds aangereikt. Zij deelde het parcours op in zones waar ze kleurposters presenteerde die het publiek collectief kon inkleuren. Aan de hand van vragen, kleuren, getallen verspreid per zone, kon het publiek de juiste kleurcode achterhalen om de posters in te kleuren. Met haar werk probeert ze haar publiek op een andere manier naar de werkelijkheid te laten kijken, als een gecodeerd systeem van kleur en vorm.

Het werk van Nele Fack kon in de biechtstoelen ontdekt worden. Wanneer je goed keek doorheen een gleuf zag je een holografische film die de oude genius loci van het dorp eerde. Haar ongrijpbare beelden reflecteerden de parades en vaandels van weleer wanneer er nog gevierd werd in het idyllische dorp van Roborst. De beelden sloten mooi aan bij de tijdelijke ambiance van Kunst & Zwalm, maar stonden ook in schril contrast met de anders slapende dorpskern waar nog maar weinig activiteit plaatsvindt.

The demarcated landscape was temporarily given a number of new interpretations; as a studio in which new works were created in situ, as a source of inspiration in which material was collected to create new work, and as a presentation space for new work that was created outside this local context.

Kunst & Zwalm 2019, the route

The church of Roborst was the starting point of the route. This is where the route was presented to the public, as well as instructions for a number of art projects that stretched along the entire route.

Various Artists awaited the audience in the church to explain their project. The fictitious collective decided not to participate in this edition, but to formulate 21 proposals for the next biennial. The conceptual ideas were thoroughly worked out in technical 3D drawings with accompanying text and production costs that were collected in a brochure. The public was invited to vote for the best ideas. 21 voting boards were placed at specific locations where the ideas could be realized in 2021. Various Artists showed that works do not have to be performed in order to appeal to the imagination.

Francesca Chiacchio's COLLECTING COLORING POSTERS map was also handed out in the church. She divided the route into zones where she presented colour posters that the public could collectively colour in. By means of questions, colours and numbers distributed per zone, the audience could find the right colour code to colour the posters. With her work Francesca tries to make her audience look at reality in a different way, as a coded system of colour and form.

The work of Nele Fack could be discovered in the confessionals. If you looked closely through a crevice, you could watch a holographic film that restored the old 'genius loci' of the village to its former glory. Nele's elusive images reflected the parades and banners of the past when there were still celebrations in the idyllic village of Roborst. The sculptures fit in with the temporary ambiance of Kunst & Zwalm, but also contrasted sharply with the sleeping village centre where not much activity takes place today.

Ruben Machtelinckx maakte in de buitenlucht en in de kerk geluidsopnames van improvisaties met banjo en woodblocks. Deze werden onbewerkt aan elkaar gemixt tot vijftien nieuwe nummers. De geluiden van de omgeving bepaalden mee het ritme van de geïmproviseerde muziek. In de orgelkamer boven in de kerk was de B-kant van de cassette te beluisteren. Elke zaterdagavond, als deel van de avondwandeling, speelde hij tevens een concert waarin zijn tracks aan bod kwamen. De stilte heeft hij nooit gevonden. Maar de Kunst & Zwalm-studio bleek ideaal om het onderzoek naar geluid als muziek verder te exploreren.

Verder in het dorp - het blokje rond - en langsheen het hele parcours verspreidde Lotte Van den Audenaeren haar woordbeelden over betonnen afsluitingen en muren. 'sunrise', 'all parts', 'o o o o o o o' onderstreepten het kijken naar de werkelijkheid en benadrukten de lus die het parcours maakte, als een oneindige loop die je kan blijven bewandelen. De murals werden in nauw overleg met de bewoners gecreëerd. De tijd zal verder zijn werk doen en de beelden vervagen, als nabebelden die nog lang nazinderen.

Eénmaal van de weg af, langs de kasteelmuur, monteerde Christian Hansen een openlucht video-installatie in een klein bos. Het videowerk bracht beelden bij elkaar - van de lokale context tot andere plekken in België waar diverse infrastructuur elkaar raakt en overlapt. De video weerspiegelt een landschap - stedelijk en ruraal - dat volledig in teken staat van productie en waar nog maar weinig non-plaatsen, plekken zonder enige functie, te vinden zijn. Net zoals de plek waar zijn installatie werd ingericht, een verzamelplek voor resthout, eigent Christian zich deze plekken als refuges toe.

Verder op het parcours langs de spoorlijn maakte het collectief TAFEL van Maud Gyssels en Neri De Meester een sculpturale ingreep op een dode boom. Met bijenwas en popcorn werd een suggestie opgeworpen van bloesem en lente die de vorm van de boom benadrukte. De nieuwe boomsoort werd voorzien van een informatiebord en het publiek kreeg een zakje popcorn mee om bij de boom op te eten, een actie die de nieuwe boom activeerde.

Ruben Machtelinckx made sound recordings of improvisations with banjo and woodblocks out- and indoors. Unedited, these recordings were mixed together into 15 new songs. The sounds from the environment determined the rhythm of the improvised music.

In the organ room upstairs in the church the B-side of the cassette could be listened to. Ruben also played a concert every Saturday evening where he mixed his tracks with improvisations.

He never found silence. But the Kunst & Zwalm studio turned out to be ideal for further exploration of sound as music.

Further in the village - around the block - and along the entire route, Lotte Van den Audenaeren spread her word images over concrete fences and walls. 'sunrise', 'all parts', 'o o o o o' underlined our observation of reality and emphasized the loop that the trajectory made, like an endless loop that you could keep on walking. The murals were created in close consultation with the residents. Time will continue to do its work and the images will fade, like after-images that resonate.

Once off the road, along the castle wall, Christian Hansen set up an open-air video installation in a small forest. The video work brings together images from the local context and other places in Belgium, where various infrastructures touch and overlap. The video reflects a landscape - urban and rural - that is entirely devoted to production and where non-places, or places without any function, can still be found. Like the place where his installation was set up (a small wood), Christian appropriates these places as refuges.

Further along the railway line, TAFEL, the collective made up of Maud Gyssels and Neri De Meester, made a sculptural intervention on a dead tree. With beeswax and popcorn, a suggestion of blossom and spring was made, emphasizing the shape of the tree. The new tree species was provided with an information board and the public was given a bag of popcorn to eat at the tree, as an action to activate the new tree.

Voorbij de velden, liep het parcours opnieuw een bos in. De jagershut alhier werd door Johan Tahon als tijdelijk atelier ingenomen. Samen met zijn zoon creëerde hij werk dat in dialoog ging met de hut en reeds bestaand werk. Zo ontstond een refuge waar ze aan de hand van licht, kleur, tekeningen en sculpturen zich de plek eigen maakten die tijdens Kunst & Zwalm tot leven kwam.

Langs de Zwalmrivier aan de rand van het bos werd een tweede luisterpost van Ruben Machtelinckx ingericht. Vlakbij de plek waar hij opnames van de trein doorheen het landschap maakte, kon het publiek luisteren naar de A-kant van zijn cassette.

Verder in het bos creëerde Jesse Cremers zijn eigen laboratorium vanuit een hoop resthout. Eerst werd een werkatelier volledig uit hout en met de hand gemaakt. Vervolgens produceerde het atelier letters om het bos letterlijk te ordenen. Het tijdelijk beeld werd na de publieke weekends verlaten en teruggegeven aan de natuur.

Eenmaal het bos verlaten, aan de stedelijke begraafplaats, wordt het landschap getekend door een enorme populier.⁴ “De Marilandicapopulier (Populus x canadensis ‘Marilandica’) van ongeveer 150 jaar oud staat boven op de heuvelrug van de Vollanderkouter te Strijpen en vormt er een belangrijk herkenningspunt in het landschap. Hij staat op een plaats waar vroeger de vierschaar⁵ gehouden werd voor de ingezetenen van omliggende parochies en waar oude wegen samen komen.”⁶

Aan deze populier start het werkterrein van het collectief oracle van Caroline Daish, Justine Maxelon en Michel Yang. Het publiek werd in verschillende fasen uitgenodigd om deel te nemen aan hun body-voice praktijk. Bij de boom werden spelkaarten aan het publiek aangeboden, iets verder, aan de ‘geen speelplein’ parking, werden performances in groep uitgevoerd en solo’s in de tuin van de kapel. Deelnemen, observeren of ‘scoring’, oracle gaat over in het moment zijn, over collectief aanvoelen en dit alles veruitwendigen via een statische lichaamshouding en de stem.

After the fields, back into the woods, a hunter’s cabin along the Zwalm was temporarily taken over as a studio by Johan Tahon. Together with his son he created work that engaged in a dialogue with the hut and existing work. In this way they created a refuge where they used light, colour, drawings and sculptures to make the place their own. The cabin temporarily came to life during Kunst & Zwalm.

A second listening post of Ruben Machtelinckx was set up along the Zwalm river at the edge of the woods. Near the place where he made recordings of the train cutting through the landscape, the audience could listen to the A-side of the cassette.

Further in the woods, Jesse Cremers created his own forest laboratory from a pile of residual wood. First he created a wood workshop, entirely made by hand. Then the studio produced letters to organize the timberland. The temporary sculpture was abandoned after the public weekends and was given back to nature.

Once out of the trees, at the urban cemetery, the landscape is marked by an enormous poplar.⁴ ‘The Marilandicapoplar (Populus x canadensis “Marilandica”), about 150 years old, stands on top of the ridge of the Vollanderkouter in Strijpen and forms an important landmark in the landscape. It stands on a place where the vierschaar⁵ used to be kept for residents of surrounding parishes and where old roads converge.’⁶

It is at this poplar that the performances by oracle, the collective made up of Caroline Daish, Justine Maxelon and Michel Yang, started. The audience was invited in different phases to participate in their body-voice practice. Play cards were offered to the public at the tree, further group performances were performed at the ‘geen speelplein’ parking lot, and the solos happened in the garden of the chapel. Participating, observing or scoring, oracle is about being in the moment, about a collective feeling by means of posture and voice.

In het veld naast de Sint-Antoniuskapel werd het landschap in beweging gezet. Langsheen het pad verandert de blik het landschap van vorm.⁷ Ella Vandenbussche en Lena Vandenbussche vormden aan de hand van hun installatie met witte vormen en lijnen diep in de weide het perspectief van het landschap. Ze vulden het aan en benadrukten met hun installatie wat niet zichtbaar was. Bij elke stap van de voorbijganger veranderde het zicht en leek het statisch werk in beweging te komen.

Bij het tijdelijk ingerichte koffiehuis bij in de Sint-Antoniuskluis verwelkomde Manoeuvre de bezoekers met een zeefdruk atelier. Veerle Michiels en Chris Rotsaert startten hun project S.A.R.M.A. voor Kunst & Zwalm met een voortraject in Gent. In het atelier van Manoeuvre werd collectief nagedacht over landschap, grenzen, de functie ervan⁸ en hoe het te verbeelden. Deze mentale beelden werden in lijntekeningen vertaald en hier gezeefdrukt op de zakjes die de bezoekers bij het startpunt meekregen.

De eerste verdieping van de Sint-Antoniuskluis werd ingericht als een tentoonstellingsruimte. Elke kunstenaar of collectief kreeg een kleine slaapkamer ter beschikking om iets te presenteren. De meeste kunstenaars linkten deze plek aan het werk dat ze op het parcours maakten. Vanuit de kamer kon een bepaald aspect of nieuw perspectief op hun creatie belicht worden. Anderen kozen ervoor om nieuw in situ werk in de kamer te construeren. En enkelen belichtten een ander aspect van hun artistieke praktijk in contrast met hun nieuwe creatie op de route. Deze tentoonstelling bood het publiek een halte of pauze tijdens de wandeling, alsook een inzicht in het collectief creatieproces, gezien het gebouw tijdens de voorafgaande maanden intensief als residentieplek gebruikt werd (met dank aan Poverello⁹). Dit maakte mogelijk dat kunstenaars die niet in de buurt woonden een werk- en slaapplek hadden en zorgde voor een centrale ontmoetingsplek op het parcours.

7 Dichtregel van Ella en Lena Vandenbussche die naast hun installatie gemonteerd was.

8 Een belangrijke functie van het landschap dat ook aan bod kwam, was voedselproductie. Samen met enkele bewoners van Roborst werden druivenbladeren geplukt waar sarma’s (of dolma’s) van gemaakt werden voor het openingsevenement.

9 Johan Van Eetvelde van Poverello Zottegem liet ons toe de gebouwen van de Sint-Antoniuskluis te gebruiken. Poverello is een initiatief van Dr. Jan Vermeire. Sinds 1978 vangt deze door vrijwilligers gedragen organisatie mensen op die in armoede leven.

In the field next to St Anthony’s Chapel, the landscape was set in motion. Along the path, the gaze changes the shape of the landscape.⁷ Ella Vandenbussche and Lena Vandenbussche distorted the perspective of the landscape with their installation of white shapes and lines deep in the meadow. They complemented it and emphasized with their installation what was not visible. With each step taken by the passer-by, the view changed and the static work seemed to move.

At the temporary coffee house near St Anthony’s Vault, Manoeuvre welcomed visitors with their silkscreen studio. Veerle Michiels and Chris Rotsaert initiated the S.A.R.M.A. project for Kunst & Zwalm in Ghent. In the studio of Manoeuvre, they collectively thought about landscape, its borders, its function and how to depict it.⁸ These mental images were translated into line drawings and screen-printed on the bags that the visitors received at the starting point.

On the first floor of St Anthony’s Vault an exhibition was set up. Each artist or collective was given a small bedroom to present something. Most artists linked this place to the work they made on the route. In their room, some artists highlighted a certain aspect of their creation or a new perspective. Others chose to create a new site-specific work in the room. Some highlighted a different aspect of their artistic practice in contrast to their new creation outside. This place offered the public a stop or a break during the walk. The exhibition also provided insight into the collective creation process, as the building was intensively used as a residence during the previous months (thanks to Poverello⁹). It made it possible for artists who did not live nearby to have a place to work and sleep, and provided a central meeting place on the route.

7 Langsheen het pad verandert de blik het landschap van vorm. This poetic phrase by Ella and Lena Vandenbussche was mounted next to their installation.

8 An important function of the landscape that came out of their collective talks was food production. Together with some residents of Roborst they picked grape leaves from which sarmas (or dolmas) were made for the opening event of Kunst & Zwalm.

9 Johan Van Eetvelde of Poverello Zottegem allowed us to use the buildings of St Anthony’s Vault. Poverello is an initiative of Dr Jan Vermeire. Run by volunteers, this organization has been helping people living in poverty since 1978.

4 Deze populier sneuvelde tijdens de storm van zondag 9 februari 2020.

5 De straten Moeielos, Vierschaar en Vollander komen op deze plek samen.

6 bron: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/131414>

4 This poplar was felled during the storm of Sunday 9 February 2020.

5 This is where the streets of Moeielos, Vierschaar and Vollander converge.

6 source: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/131414>

Achter de Sint-Antoniuskuis, voorbij de tuin en weiden, bevindt zich een bos met een rondgang. Twee kunstenaars vonden hier een geschikte plek om werk te presenteren. Franky DC schilderde ter gelegenheid van Kunst & Zwalm op levend hout. Een aantal bomen op de rondgang werden beschilderd met een terugkerend symbool uit zijn oeuvre, de dagpauwoog. De kleurrijke vormen rond deze vlinder versterkt de waarneming in de natuur. Zijn onderzoek naar de blinde vlek in ons oog kreeg een nieuwe dimensie met de natuur als levend canvas. Overal is afleiding en toch wordt de blik gezogen naar het geschilderd beeld.

Aan het eind van het pad staat de sculptuur van hans Andreas R.. 'passagen' refereert naar vroegere poorten en galgen die als doorgang naar een andere wereld fungeren. Als scenografische objecten werken ze in deze hedendaagse context als halte, ontmoetingsplaats of sculptuur waarvan de (non-)functie door de kijker ingevuld wordt.

Terug naar de velden. Voorbij de Kluis verderop in het weidse landschap kwam je de tekenkar van Lies Van Damme tegen. Ze creëerde dit tijdelijk mobiel atelier om het landschap al tekenend te observeren. Vanuit specifieke standpunten op het parcours tekende ze keer op keer wat ze zag. De onmogelijkheid om de realiteit te vatten, zit in de hoeveelheid tekeningen. Tijdens de publieke weekends kreeg de tekenkar een vaste plaats in het landschap en een selectie van de tekeningen werd in boekvorm in de tentoonstellingskamer getoond. Het boek geeft haar eigen landschap weer.

Via de velden naar beneden, langs de vistrap, 'o o o o o', en meer velden liep de route terug naar het dorp. Een laatste luik van het project van Manoeuvre werd in een open weide in de Paddenstraat getoond. Een kleurrijke onbestemde figuur schreed uiterst langzaam door het landschap en tastte de grenzen van de lijntekeningen en imaginaire landschappen af.

Eén van de laatste haltes terug in het dorp was de performance van Shervin Kianersi Haghighi. In een open garage presenteerde ze 500 kleitabletten voorzien van namen (vertaald naar Farsi) en data van overledenen begraven in de stedelijke begraafplaats van Zottegem. De tabletten werden tijdens een één-op-één performance gedeeld met het publiek. Als vervollediging

Behind St Anthony's Vault, past the garden and meadows, there is an almost hidden forest. Two artists found a suitable place here to present their work. Franky DC painted on live wood on the occasion of Kunst & Zwalm. A number of trees on the path were painted with a recurring symbol from his oeuvre, the eye of the Peacock butterfly. The colorful squares around this butterfly enhanced perception in nature. Franky's research into the blind spot in our eye took on a new dimension by using nature as a live canvas. Distractions are everywhere, and yet the gaze is sucked into the painted image.

At the end of the path stands the passagen sculpture by hans Andreas R., a copy of the sculpture in the front garden of St Anthony's Vault. passagen refers to former gates and gallows that function as a passage to another world. As scenographic objects they work in this contemporary context as a stop, a meeting place or sculpture whose (non-)function is filled in by the viewer.

Back to the fields. After the Vault, further on in the vast landscape, you came across Lies Van Damme's drawing cart. She created this temporary mobile studio to observe the landscape by drawing. From specific points of view on the route she drew time and again what she saw. The impossibility of grasping reality lies in the number of her drawings. During the public weekends the drawing cart was given a permanent place in the landscape and a selection of the drawings was shown in book form. The book depicts her own landscape.

Through the fields, down the fish ladder, 'o o o o o', and more fields, the route led back to the village. The final part of the project of Manoeuvre was shown further on in an open meadow. A colorful undefined figure strolled extremely slowly through the landscape, exploring the boundaries of line drawings and imaginary landscapes.

One of the last stops in the village was the performance of Shervin Kianersi Haghighi. In an open garage she presented 500 clay tablets inscribed with the names (translated into Farsi) and dates of those buried in the urban cemetery of Zottegem. The tablets were shared with the audience during a one-on-one performance. To complete the work, the artist suggested breaking

van het werk suggereerde de kunstenaar het kleitablet in tweeën te breken, te delen met iemand anders en vervolgens in water te leggen zodat het kon oplossen en verdwijnen. Deze suggestie tot actie benadrukte de continue verandering van betekenis in onze maatschappij.

'ever again' begeleidde de laatste klim naar boven, de weg omhoog naar de kerk. Tussen zonsopgang en -ondergang werd een tweede werk van hans Andreas R. zichtbaar. Eén van de glasramen van de kerk werd binnen deze tijdsperiode verlicht van binnenuit. Het beeld dat naar buiten scheen werd gevat in een mistwolk rond het raam. Elke avondwandeling werd afgesloten met een lange blik op 'p r o j e c t o r'.

De rode draden

Na een lange creatiefase werd tijdens drie weekends de route geopend voor het grote publiek. Deze laatste cruciale fase activeerde het Zwalmse landschap. Bij de start kreeg het publiek onmiddellijk tekst en uitleg bij de route. De tas die aan het startpunt meegegeven werd, vormde de sleutel of de legende tot het parcours. Zonder was slechts een deel van het parcours 'leesbaar'. Tijdens deze editie - waar ook veel immaterieel werk aan bod kwam - werd er wat verwacht van het publiek.

Een belangrijk kenmerk was de activering van de verbeelding van de toeschouwer. Kunst & Zwalm 2019 was geen klassieke receptieve kunstroute. Wie louter wilde komen kijken naar sculpturen in het landschap kwam misschien bedrogen uit. Zowat de helft van de kunstenaars en collectieven spoorde het publiek aan tot participatie, in de vorm van een stem uitbrengen, posters kleuren, tekeningen maken, de stem gebruiken, kleitabletten breken, enzovoort. Andere werken die geen directe actie vereisten, vroegen wel om aandachtig kijken en luisteren. Alle werken zetten de verbeelding aan het werk. Het acht kilometer lange parcours bood tijd en ruimte voor gesprek en om gedachten de vrije loop te laten gaan. De bedoeling was het publiek zo dicht mogelijk bij de creatieprocessen te laten komen gezien het ontdekken van de route op eenzelfde manier gebeurde als bij de kunstenaars in de eerste fase van hun creatie.

each clay tablet in two, sharing it with someone and then putting it in water so that it could dissolve and disappear. This suggestion for action emphasized the continuous change of meaning in our society.

'ever again' accompanied the last climb, the road up to the church. Between sunrise and sunset a second work by hans Andreas R. became visible during two weeks. In the church, one of the stained-glass windows was illuminated from the inside during this period. The image that shone outwards was caught in a cloud of mist around the window. Each evening walk ended with a long view on 'p r o j e c t o r'.

The red threads

After a long creative phase, the route was opened to the general public during three weekends. This last crucial phase activated the landscape of Zwalm and the new works being presented. At the starting point, the route was introduced to the public. The bag that was given at the start functioned as the key or the legend to the route. Without it, only part of the trajectory was 'readable'. During this edition - which also featured a lot of immaterial work - there were some expectations from the public.

An important feature was the activation of the viewer's imagination. Kunst & Zwalm 2019 was not a classic receptive art route. Those who only wanted to come and look at sculptures in the landscape might have been disappointed. Approximately half of the artists and collectives encouraged the public to participate - by voting, colouring posters, making drawings, using their voice, breaking clay tablets, and so on. Other works that did not require direct action required attentive viewing and listening. All works put the imagination to work. The eight kilometer long route offered time and space for conversation and thoughts. The intention was to allow the public to get as close as possible to the creative process by discovering the route in a way similar to the artists in the first phase of their creation.

De eigenheid van Kunst & Zwalm als tijdelijke kunstroute maakt van tijd een terugkerend element dat in deze editie zowel letterlijk als materieel aan bod kwam. Tijd werd weergegeven in woord en beeld en sommige werken, in situ achtergelaten, zullen vervagen met de tijd. Waar de performance kunst de tijd vanzelfsprekend in zich draagt, i.e. op een bepaald moment kan iets beleefd en gedeeld worden, speelden ook andere beelden met de tijd. Ze waren bijvoorbeeld enkel zichtbaar tijdens de 'openingsuren' in het weekend en verlieten telkens het tijdelijke podium, de tijdelijke sokkel dat het parcours vormde.

De echte rode draad was misschien wel weggelegd voor de waarneming. Zelfs waar er geen beeld zichtbaar was, werd de verbeelding aan het werk gezet via speciaal gecreëerde tools zoals een brochure, een tekening of een snoepje. De verzameling van zestien creaties waren allemaal observaties van de realiteit. Die werkelijkheid werd zowel vormelijk als verhalend benaderd. Elk werk vertelde een eigen verhaal, reikte een eigen manier van kijken aan, en legde de nadruk op een ander aspect van de werkelijkheid. Bij sommigen bleef de observatie lokaal, anderen brachten een stukje van de wereld binnen. Het tijdelijk samenkomen van al die verhalen, in één overkoepelend gedicht, maakte van Kunst & Zwalm 2019 een intense kunstroute met veel energieën en intenties.

Loes Jacobs
curator Kunst & Zwalm 2019, nadine vzw

The uniqueness of Kunst & Zwalm as a temporary art route makes time a recurring element. This edition dealt with time both literally and materially. Time was represented in word and image, and some works were left in situ and will fade with time. Whereas performance art has time embedded – i.e. at a certain moment something can be experienced and shared – other works also played with time. For example, some art pieces were only visible during 'opening hours' at the weekend and always left the temporary stage during the week. The route thus served as a temporary pedestal.

Maybe the real thread was observation. Even where there was no image, the imagination was put to work using specially created tools such as a brochure, a drawing or sweets. The collection of 16 creations were all diverse observations of reality. This reality was approached both formally and narratively. Each work told its own story, offered its own way of looking, and emphasized a different aspect of reality. For some the observation remained local, while others brought in a piece of the world. The temporary coming together of all these stories, in one poem, made Kunst & Zwalm 2019 an intense art route with a lot of energies and intentions.

Loes Jacobs
curator Kunst & Zwalm 2019, nadine vzw

colofon

Kunst & Zwalm 2019

Texts by

Erick Bracke

Loes Jacobs

nadine in collaboration with Christian Hansen, Ella Vandenbussche & Lena Vandenbussche, Francesca Chiacchio, Franky DC, hans Andreas R., Jesse Cremers, Johan Tahon, Lies Van Damme, Lotte Van den Audenaeren, manoeuvre & Veerle Michiels & Chris Rotsaert, Nele Fack, oracle (Caroline Daish, Justine Maxelon & Michel Yang), Ruben Machtelinckx, Shervin Kianersi Haghighi, TAFEL (Maud Gyssels & Neri De Meester), Various Artists

Photography by

An Goovaerts (SKH:1)

Christian Hansen (hAR:1)

Francesca Chiacchio (FC:2)

Franky DC (FDC:1)

Geert Vanderlinden (JT:2, RM:2, VA:1)

Lies Van Damme (LVD:2)

Loes Jacobs (CH:1, EVLV:2, FC:1, LVD:1, M:1, SKH:2, T:2)

Lotte Van den Audenaeren (LVdA:2)

Nele Fack (NF:1&2)

manoeuvre (M:2)

Rasa Alksnyte (O:1&2)

Various Artists (C:H2, EVLV:2, hAR:2, JC:1&2, JT:1, LVdA:1, RM:1, T:1)

Design by Various Artists (inspired by Piet Bodyn)

Printed and produced at nadine with riso Duplo-S850

Thanks to Various Artists, An Goovaerts, Justine Maxelon, Loes Jacobs

Proofreading by Patrick Lennon, Peter-Jan De Smedt, An Goovaerts,

Various Artists

Translation Patrick Lennon

Kunst & Zwalm is een project van BOEM vzw

met Eric Bracke, Geert Vanderlinden, Griet Drieghe, Koen Massé,

Lieve Drieghe, Lily Van Glabeke, Marijke Magherman, Nadine Prieels,

Veerle Michiels, Wim Vandenbussche en vele vrijwilligers.

Kunst & Zwalm 2019 werd gecureerd door Loes Jacobs in samenwerking met nadine vzw.

Other Dannie's:

Dannie.O - Scanned Only by Various Artists

Dannie.i by oracle

Dannie.r - KQ by Kquuan limited (Alexandra Dementieva)

Met ondersteuning van de gemeente Zwalm en de Vlaamse Gemeenschap.

